

M-116

९३९

नेव
३

पातनतगापीभाषयाः देतसमिपातेवजातः नैवप्रवर्तयति मैवं सवेवहिमत्रिपातत
 नतगाविधिनिमित्त इत्तममकालमेवपूर्वपण्येनेविधीयतइतिमायमस्याविषयइति
 तदोपमोऽन्यजातोवैगोः कश्चेत्यविपातकः किंदिन्याविशेषस्तेतावानयतस्यम
 पिनुरणयतीतिप्रसूतेस्याः किंवित्तरतातउभयइतिरेप्रोनतमाधिन्यताः भुपगमात न
 सवेरइतिकालापसवेसुवइतिवैयं जसइत्युक्तेसुवेसोवभविष्यतिनिदिप्रमानमपेक्षा
 भवेतीतिन्यायात हेदस्यावेत्यउहेहादित्यवितेनिषयमप्राप्तिपूर्वकत्वेनतउमातेलभानव
 हाततोयाप्रमासवदुहीहावितित्वहहेइतिसुत्रेपुनः तान्यसाविनामिकुमित्यत्रनान्यदि
 त्वेवोविते अनेतरम्यतिन्यायेनान्यदितिसुत्रेनाम्यातस्यवपुशमशंसभवात वस्तुक्तेन
 न्यवपुक्तेहेदस्यान्यवाटेभ्यरसावैमसर्वीयकार्येनेतिचात्यानवायकाः भावतिजस
 स्तएवैगवैकान्यतपुमरायातहेययात उत्तरसुत्रेयवेद्याः कोयेजशः प्रीतिपाणिनी
 पसद्व्यानेजसइतिसुत्रेयवेद्याः इतिप्रवेद्याः नेकस्तेतामवाटेणः पुरस्तेषटानामि
 तउम्याः करोयथा नवविभक्त्युक्तिरिति विशेषणार्थः वेद्यारित्युक्तेरिः मोहवयीन
 परिकल्पमाग्रहणात सुवेगउवरयतिगोतगयरायभूगाः ज्ञेययायासमितायांसमजाति
 यनचायां प्रेतवहियोगाणसंद्यानयोरितिनिविस्त्रेनकर्तव्याजशः प्रीत्युत्पत्तीदिभ्योवेनः

लवु.
३५

पापर कीटेः स्मृतिरेकयोगाच्चतस्रोक्तयगार्ये जेज्जदित्वावोक्ताः र्थसंग्रहः ॥ १ ॥ यो वेत्ति नववर्त्तन
वर्त्तितविकल्पो वा ॥ चित्वा समायेयं उक्तं कल्पनाया र्धसिद्धयं दादति प्रसंगो नो ज्ञावाः स्मै
सर्वनाम इति कालापसंस्मृत् ॥ सर्वादेरिति वक्तुं पुक्तं पुत्रमत्रेलाववाः भावे पुनरसवेतसा
सत्तात् सर्वलायेतादावतिवात्तिवाग्गापादोः वप्रणाः ॥ अयणीयः सर्वनाम इति श्रुत्वा सर्वदे
रितिवपुक्तं ननु सर्वनाम इति श्रुति सर्वाय प्रियविश्वायेत्यादावर्त्तितप्रसंगस्तत्तरीत्यावारा ॥
यः सर्वनामः स्मापिति पाणिनीयसूत्रस्याने सर्वाटः स्मृतिरेव उक्तं संज्ञायमर्जनयोस्तप्येत
यपुंदासः सतः सदेतात्सर्वादेः परस्मात् ॥ सेरादेशास्मात् ॥ स्मृताममो विकल्पो कस्यावर्त्तिते
नएकारितनवमस्तीयप्रत्ययो तावविकल्पोऽस्यात्सर्वादेर्नित्यं नवउः सेराः ॥ देसास्मातोऽ
ह्नामिनुक्तं तत्रदिमानोतपरमौ वेहंगुहर्णाकित्रस्यात् तयावसर्वादेः परस्मात् ॥ कारमाश
गमरित्तिश्च भवेत्तैवेउः मिरदित्यातोऽमिवित् ॥ नववर्त्तविपरिणामेन उः सेराः ॥ स्मृतिवा
त्त्वानेमेदमने नवैवमपि उः सेरकारमेत्यर्थः स्तसुर्यं प्रहो प्रमाणाः ॥ भावात्तयावर्त्तित
तात्परताच्च सुदादेशात्तर्जस्य उः सेराः ॥ दादेशानस्यादं ताज्जस्य उः सेः परताः ॥ भावात् जा
यमतिवाच्चतस्मात्सहितमै यउः ॥ स्मृतिवाचं तस्मादिति लिङ्गादादेशासौवाः ॥ जोयदे
गान्तपरस्मात् ॥ कारमेति निर्णयत्तस्यार्णसूत्रमेवाववर्त्तय उः सेरादेशास्मात् ॥ कारमाश्रि

दैवेत्याः प्रथमः कश्चिदप्रयोगेन भवति ह भावकान् नृपतद सुर्वोक्तपगमर्शकौ तत्राः प्रथमः
 दस तितेवितपट्टादेषममः कश्चिदितमोप्रयतोयमितेप्रसववहिते एकोः नाथेप्र
 यीनेः लोप्रयमेकेवलतया आधारेणसमांतेवसंख्यायांवप्रयुज्यतेसंख्यायामेकवचनोत
 वरिषावेतिद्विविषाहे अलिंगः संवाधनेकविषयज्ञपुकार्यः प्रसक्तवृत्तचारपित्रयः
 किंजवः प्रसक्तवृत्तचारपित्रयः माधवस्तनतस्मिन्संयेनाः तात्रवाणः पठतेगर्गादेर्णः नउदेवाय
 तितेतापरिः पधनेपिववाहेतिनवैवंसर्वः पठतेसर्वापिपठतेप्रपराप्रयेप्रारिप्रमितत्रपा
 टेप्रयोजनेकिस्रमर्गमेताविधानोनहिप्रज्ञातेमं चिनिमंजाशकतेकर्तेश्चापितर्हिप्रयो
 जनेमनिष्ठातिकिंविशिष्टार्थनापाठः पठतानामेवसर्वाटिकार्ये तउक्तं सर्वादिः सर्वाता
 मात्मानदेहाणोः यवाभिधासर्वादिचवावस्यायोसमोः तयोः तरोपुरिपरिधानेवद्विधे
 तेसोयजात्तावीद्य पीत्याह एतेसर्वाटयस्तिलिङ्गाः द्वात्रिंशसमासेतृतापिसमासाय
 वाकेऽहंहेतुसर्वाटिकार्यतेतिवाच्यं सुखायातेरतग्रहाणामोक्तत्वेनातिप्रसंगः स्यात् तीयप्र
 त्पठतेतीरित्यसर्वाटिकार्यवेतिवक्तव्यंउभयैवतत्वायोगविमाणातसिंह सर्वादेः परमा
 मोनदुःखमित्येः अकवमर्वातिमासपूर्वगोमासेनपूर्वपदपरत्वाप्रयोगेनतरोतरागप्रयोगाश्च
 मेतरातेततःसद अदेजात्रामः परमादेः सदागमोवाहितीयसोहितीपापतृतीयसोहिती

त. यु.

त्रि०

रोनेव ३ सउषः सउषा मायवत्तुवशतिकर्तरिप्रयमानामितिकर्मेणिदितीयावकारे
तथा मोतिवकारेऽकसोचः सति तस्यातेययास्यात् प्रज्ञास्यामित्यतः शमादी
वित्यदिनवर्तते तत्रापि च महानशसादेरुत्पत्तेतेन नोदो नोरित्ययः सरवदिति
भक्त्येवकांस्मपिसरवत्तादेउद्यमित्यतः तदेतः अपि भवति तथा ईपिविउषीति भवति
इति तानि इव ज्ञोरित्यतोऽनुवर्तते इति प्रियविउषी इत्यत्र भवत्याह मुनेदेवकस्य य
एवपिविउषी नश्यत्ताया मिरेव मुतश्च कल्पना न प्रयसी एव स्रज्जदत्र टादाकृत्य
नृदिदीयं शारिशवस्याः यत्रयवस्या प्रकारः अवयवश्च तत्रादिशरः प्रकारेण
वृत्तिकारप्रयोगे यदा हलोपः सरस्यतः शसादाविति कीदीपोरित्यत इति विज्ञान
वर्तते तत्रापि कादयाधिक्यमिति न्यायेन हसादावपि क्वचिद्भवति यदपि ननु
तयपेवुषः यत्रावमुवते कान्तवयकपरिभाषया स नुवयक सक्तु माग्रे हानस्यादि
ति नवमशरः वर्तते तेवसरिति तत्रेव नुवसुनिर्दिश्यतेऽपरेषमातातृकसुरि
ति प्रत्यक्षविद्वत्सामित्ययमयुक्तारमहानुवयत्वे तद्युक्त इति स्यादेवोभयो
रापि युक्तमिति तत्रापि नुवसारित्युक्तानुवयत्वे तद्युक्त इति स्यादेवोभयो
रापि युक्तमिति तत्रापि नुवसारित्युक्तानुवयत्वे तद्युक्त इति स्यादेवोभयो

त्रि०
६

ननु यस्याः श्रोतस्य तत्र ग्रहणप्रयोजनाः भावात् तस्मादुदितोऽनुवादसामर्थ्याद्
योग्यत्वात् यदा हि देवस्य श्रेयिनायुस्त्वन्त्रः पश्यः किं तत्र शतरादेशः सर्वस्य न शीतृ
ग्रहणमनुवर्तते ननु विभक्तिविशेषात् न वृत्त्यन्तसंप्रयते एवं हि स्यान्निवर्तते ननु चित्
कथं हि उदनुबंधकरणमत्र सामान्यग्रहणं एव मतोऽनुवादोऽनुवादसामर्थ्यात्
नाः शब्दः वसो किं भवतः शसादौ किं विद्वान् विद्वंसौ सरेर्किं विद्वज्जाः शब्दः स्यु
ताः शब्दो न चकार उकारो भवति शसादौ सरेर्किं पीकारे च श्रुतायुनः श्रुतामचानः महेमा श
तिवाः किं शानो शानः सरेर्किं सभ्यो सभ्यः किं यज्वनः संवनः नामग्रहणे लिङ्गो भिधा
त्यपि श्रुतिपुन्यविशिष्टस्यापि ग्रहणमिति परिभाषा विभक्तिनिमित्ते कार्येन प्रवर्तते युद्वीः
साधुः कृतं नोपयाधा इत्यनुवृत्तेरनंतताद्वा प्रकारसहितस्य वकारस्य डस्य चकार
वस्य उल्काते शब्दोपः संरश्मलोपः संभवति तथापि डो वेङ्गो रिनि विकल्पः स्यात्
हृदके सङ्गताभ्यां विनायकस्य नोऽकरोत् रनुनायाभिधो व्याख्यातनीयां वेर्यया
मति ॥ इति प्रवर्तते तृतीयः पादः ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

विष्णुसहस्रनाम

ज्ञानमनुपपत्तिज्ञानेशक्यसंबन्धज्ञानंचममत्तशक्तिज्ञानमेवैकंकल्यामिति लाघवेऽ
 यपदितिरूपठलक्षणसीक्विपतेनर्हि साशक्तितो नाममात्रेणभिद्यतेनार्थतः अ
 नादित्वस्योभयोस्तत्पत्त्यात् करोतिर्नयत्तार्थकोऽकर्मकतापत्तेः फलस्यातीय
 त्वावकाहयत्पादयोऽकर्मकादृष्टान्तिर्भवति चटपत्तेर्इतिपवेचटं करोतिइ
 त्यपितस्यात् करोतिनाख्यातविवरणमसिद्धं करोतिद्विधातोविवरणं नाख्यातस्य
 साऽख्यातएवकिमत्रविनिगमकमितिचेत्तृणविनाप्याख्यातंकृतसु करोतिता
 विवरणादृश्यतेपत्तापाककर्तायकवानपाकंकृतवान् इति यावत्सूभयाऽनुगतोऽ
 स्ति किंचकृतोयत्तार्थकत्वेकर्मकर्तरिप्रयोगो न स्यात् अकर्मणोऽकर्मणोऽभा
 वात्स्यकर्तृत्वसंभवात् अस्मन्मतेत्वाऽऽश्रयोऽर्शः तत्रसंख्यातेतिकर्तृप्रत्ययेसा
 पारत्वेतिकर्मप्रत्ययेत्त फलेकालसूभयत्रयापारे ओदनं पचति स्थाल्यां चैत्रः एको
 दनाभिनाश्रयकायाविक्रितिसूदनकृत्कृत्तैवत्राभिनाश्रयकस्थाल्यभिनाश्रय
 कवर्तमानोव्यापारः ओदनः पच्यते चैत्रोत्पत्तेकोदनाऽभिनाश्रयकाविक्रिः॥

सू.

५३

नित्यं तत्कूलपकचैत्राभिनाशयकोवर्तमानो व्यापारः अत्राः अयस्तत्तृतीयः चर्चाः
 प्रथमांतविशेषपक्षेपश्चमृगोपावर्तिः इति तस्यैतत् पश्यथावेते मृगमिति स्यात्
 रणक्रियाविशेषश्चमृगस्पदर्शने कर्मत्वात् द्वितीया स्यात् तत्सामानाधिकरण्यात्
 तत्तत्तत्पसता स्यात् न च तमित्यथा ह्यार्थगौरवात् वाक्यभेदोपपत्तेश्च न चेदमेकं
 वाक्येनेति वाच्यं नागतायादिभिरेकवाक्यस्य स्वीकारात् न चात्रमृगोदिदर्शपि।
 षतः तथा मतिमृगेपप्रेत्यस्य सवचत्वात् पावतीत्यस्यैवैयर्ण्यप्रसंगात् सिद्धेनेन
 प्रीतिं सरणमेव दिदर्शपि षतं तस्यमृगाप्रयोपादानेति वंतात् न द्वितीया नाम ताः
 भावात् भावनायाः प्रत्ययार्थत्वे वदतः प्रष्टव्यः यः प्रत्ययार्थः स प्राधानमित्यच्यते त्व
 पापः प्रधानसः प्रत्ययार्थ इति नाद्यः सखा कालयोः प्रत्यययो रपि प्राधान्यादर्श
 नात् नात्यः चित्रवाद्यो प्राधानस्यान्यप्रदार्थस्य प्रत्ययार्थनात् तस्माद्वाच्यं किं।
 याविशेषेत्यत्र न कश्चिद्वाच्य इति दिक् न तस्मिन् भवति विद्यतिषु क्रियावाचितमव्याप्तेन
 द्वीतत्रोत्पादानाप्रतीयते एव तद्वृत्ताः वपितथा जायते इत्यर्थेने इत्यत्रापि इत्यनित्यं हि

५३

१५

भूतस्य यतोऽदि. त्वरतस्य विवक्षाणात् यतोऽदि. दि. पं. र. इति द्वि. कसि. सः अस्य ग्रहणमनुवर्तते न न
सकृत्ताराभावादस्तेः सस्य लोपः सकारे अस्य विवक्षिते श्रौवादे रित्यतो हे रित्यनुवर्तते शास्त्रादि
काराभ्यायं ह परं निबेदः अस्ते एकारसंवेधिनः सस्य हस्यादिति वाक्यभेदेन वाक्येय एकारसं
वेधश्च तोषावहितपूर्वतन्तेन व्यतिरेक इति सिद्धं अस्तेः किंनः सेसि किं अस्ति स किं अस्य सा भूत
न प्राः त्वं पूर्वणे मिदः अस्ति सिद्धत्वादिति किं अतो लोद नतः अति अंते अंत अत अंता अंते
तेषां पदानां दि विहायः अभावात् स्य उकारण आदिति अंत्यानां नवानां संज्ञे स्युक्ते आत्स
वेधितो नः कारात्परस्यो तो इव नित्यं ये सन्तोऽप्यातः किं पुवंति अंतः किं रुंयंतं अनतः
किं पुंयंते न परः किं गाने गा अंते इति स्थिते प्रकृत्या सद्भातरं गत्वादयः सवर्णो दीर्घः पश्चा
दत अंत इति पर्यया सोलाच्च वान् प्रसज्य प्रतिषेधेनः नतिव समासो वाक्यभेदश्चाः अतः
स्यात् हे रितः अक्रियादिरुक्तादातोः परस्यो तो इव नित्यं मिदं अतिपूर्वेण सिद्धं निबे
ते निबेदः न न निबेदः किं पुवंति अंतः किं चरुतः अंत उस्मदिरुक्तात्पस्याः न उस्मदति स
न रुतुः अंते नः इति रुक्ता किं अनुवर्तते अतः किं प्रज हवे अस्ति अद्वर्तनीयं लोपश्चात् इति
वाः अद्वर्तनीयं उकारस्य लोपः अथः अथः स्थाविदः मिदं आश्च विच पषां ससाक्षरः स्यात्

सू.
टी.
३.

इतस्मान्नेत्रदकात्रयंसेरित्याद्यः॥ धेतवमिषंयोरदभाने, प्रत्यवाप्रत्ययोरितित्याद्यादि
रणविवर्थात् न दोषोऽत्र परस्मानोऽसंभवाच्च अदेति प्रश्नः प्राप्तेऽप्यत्र विद्यमानातिरिक्त्या
प्राप्तेऽप्यत्र न प्रत्ययलक्षणोऽसंभवाच्च प्राप्तिः स्यात् अतस्तत्र अनः किं अचेति शोभाति। द
तीयं वाच्यं, प्राप्तेऽप्यत्र न प्रत्ययलक्षणोऽसंभवाच्च प्राप्तिः स्यात् अतस्तत्र अनः किं अचेति शोभाति। द
उत्पत्त्यप्यत्र न प्रत्ययलक्षणोऽसंभवाच्च प्राप्तिः स्यात् अतस्तत्र अनः किं अचेति शोभाति। द
परस्य यदि भवति तर्हि देता देवेति प्रश्नः न घटते न भवति प्रथमदाका सिरित्यात् भवति
तेन विकल्पः फलितः अष्टः प्रमान् चेत्यनुवृत्तिरिति यापि संग्रहः अदिष्टः अदिष्टं प्रातः किं
अदहनं अनः किं अदात् अदिति लतीष्टं वाक्यं विदेः परस्याऽत उस् अविडः भूतमात्रेति सिरित्या
नेष्टं विदेः किं अदिष्टं अनः किं अवेदं अत्र से विदः इति सूत्राणीयं तत आत् अतिसूत्र
णीयं ततो गद्यो भवति इत्येवाकारग्रहणं कर्तव्यमिति लाचवैयं कृतो न कृतमिति चिन्ते
प्रातो गद्यो भवति इत्यनेन यातो विशेषणं तदंत विधिः ज्ञादेता आकाररूपा चेतयातोः
पदं गद्यो भवति ददौ श्रौश्रवाचचारेति विग्रहे अणवि ति स्थिते अस्पष्टितं आश्वोरित्यात्वं सव
र्गोदीर्घः अनेन श्रौश्रातः किं न नाम तपरः किं न वाचचारं कथादिभ्योऽप्युक्तेषु स्यात् अत्र आ इति

पंचमीतिदेशोयुक्तोऽर्थस्तत्र केत्यादौ श्रुतिप्रमाणेनोपपन्नः। वादिति निर्दिशेति नक्षत्रिणश्च।
 किं ददाय प्रदोऽत्येवास्ततर्हि स पुरुषवत्तु वचने एव स्यात्तन्निरुद्धं यद्युद्धारणे न सा उदधे।
 कस्मेति न्यायात्तर्हि एतदेवाः स्तुतर्हिर्बलार्देन प्रत्ययेः वषणायः अवसाय इत्यादिवेव स्यात्त
 एका उदधे ग्रहणेन न न वंथ कस्येति न्यायात्तर्हि अविद्येयास्तनगोमेत्यादावेव स्यात्त
 युतेऽतीत्याते प्रपः स्यात्तर्हि जायते एका उदधे कस्य न्यायात्त अतो एवित्युक्तेन च एका
 रादयेन द्वितीया उदधे न सिद्धिः उक्तमप्युक्तमिति भावे किं कार्यं प्रसंगात् चक्रेत्यादौ च
 केत्यादि स्यात्त अथाः कारः किमर्थः शौरवति प्रयत्नोऽप्यविकृतं आतो एक प्रसंगः न च रि
 याभावावसः युक्तस्यातिवद्वादात्स्यातिवत्त्वे चेदेः ग्रहणमपि तापकं इत्यं आतोयुरितिस
 उपाहृतं निवृत्त्येतन्मित्रेव सवेगोपनमदिते नैः सिद्धत्वात् आदनुदातरितः आनुदात
 अत्र च युद्धः उदधौ तौ शतौ यस्यातोः सोः उदात्तः। अस्यात्तद्वदो जेस्य माण इतशब्दः प्र
 त्येकमात्रेण व्यतीत्यतमायवः तिर्लप्यासोऽत्र न स्यात्तस्यापिशब्दस्य परनिपातः स्यात्त
 तत्रैः स्यात्तस्यात्तस्योत्तरेत दातरिः ति इति स्यात्तु इति नैः। अथोः ल्यप्स्यत्तग्रहणत्
 एपापणानि स्यादित्यापकसिद्धिस्तत्तापकसिद्धिः। सर्वे इति देवते दमये इत्यादिना च ते

[illegible]

तैस्मानेति न्यादिना दशविधा आख्याता विहित एव तेषामाहु विशत्यादिनाः यीश्रयुक्ता येवेति
 चेत् उच्यते आहु विशत्यादिना आख्याता तस्य नियमः कृतः यातमात्रांद्वावकर्मणोरादेवे
 ति तेन यातो भीवकर्मणोः येनेत्यर्थनियमः सिद्धः कर्तृपेचेत्पि नेन कर्तरि आत्येविहिते तत्र किं
 धातुमात्रात् कर्तृस्ति मत्वतः किंवा कस्माच्चिदिति संदेहः तत्र प्रकृतिनियमार्थेपेचतः स्यात्
 भ्यते अमुदात्तरितः आदेवेति नि निगादेरादेतियत एव कारस्ततोऽस्य वाऽवधारणमिति
 प्रकृतिनियमः फलितो भवति तेनेभ्यः एत निविशादेः निपूर्वाविशश्चनेपरः इति च विशोश्च
 इत्यच्चारणार्थः निविशश्चादिर्घस्य तस्मात्तदसंदेहार्थं वापदकार्पस्य वाचरणमन्यथा निवि
 शादेरित्युक्तं निविशिरित्युक्ते विडभेद न इति वा संदेहः स्यात् आदिशस्य प्रकारेनेन विशाप्रका
 राणां विशाद इत्यस्य पूर्वार्थात् वेभट्टस्तेन एव स्यात् वा विप्रकृतं तन्न निविशादिगणाभावात्
 न निविशति प्रकृतिरूपा सर्गादस्यते यातोः पूर्वोच्चारणस्य नयेह नयतेनियतकृतत्रिविधोति
 विजयतेन विजेयकलेन विजयते पराजयते नेह पराजयति आत्मा तमापरः आदेनेनेह
 आयच्छति आद्यति अततीति अतेन अः स्थित्यामापि शयति इति याकास्परतयोश्च की
 र्ते संकीर्तो नेहवालमयकीरतीत्यर्थः जित्वनित्यं भेज इत्यस्य सजितस्य तस्य स

सुः
टीः
३१

स्वरितेति च स्वस्विते चानयोः समाहारः नित्यस्विते तत् ॥ अमेपदे श्रुतिमिति हि नेव पत्राण
तेऽन्यतः परास्वराते यदा प्रादित्यते नैव समाप्तिमिति ॥ अमेपदे श्रुतिमिति हि नेव पत्राण
त्यादिपदे वाथ वस्त्वक्रमस्तत भवति जित्वा श्रुतिमिति ॥ अमेपदे श्रुतिमिति हि नेव पत्राण
मया ॥ अन्यथा हि जित्वा तः स्थानेन कारोपदेशे ॥ अमेपदे श्रुतिमिति हि नेव पत्राण
रतोः ॥ अदिदत्त परस्मैमिति पदमिति सिद्धं किमप्यारभेन ॥ अदिदत्त परस्मैमिति पदमिति सिद्धं
क्रमोच्चेते तौ हि जित्वा नकारत्यागेन ये सिद्धे स्वरिते तत्तदा ते तपादेनापि सिद्धे किं सूत्रे
णेत्यादि ॥ इदं चार्थसाध्यपक्षे उक्त उभयपक्षस्यैव समीयापि वात धातुतः सास्यपक्षेतस
या संख्या प्राप्तिरेव नास्ति उभेदयोः ॥ अदिदत्त परस्मैमिति पदमिति सिद्धं किमप्यारभेन ॥ अदिदत्त परस्मैमिति पदमिति सिद्धं
सिक्कितत्ता एकसिद्धं ता एकसिद्धं न संवेति भविष्यति यदा सूत्रेणोपस्थितस्य क्रमस्य वा
यकं विना वा यो न युक्तो ॥ अतलस्या सिद्धिवा यत्न्यते अत्र चानुवेयद्वयप्राप्त्येकैर्नैव निर्व
हात जितोः पिस्वरिते तपवेपाढाः ॥ अमेपदे श्रुतिमिति हि नेव पत्राण
नेदुक्त अत्र ॥ अदिदत्त परस्मैमिति पदमिति सिद्धं किमप्यारभेन ॥ अदिदत्त परस्मैमिति पदमिति सिद्धं
मिति चेत् न रथिरित्यादौ रुथिरनतनुत अतिपादे गौरव प्रसंगात् न चेत्पक्षे प्राक्काः ॥ अर्थेता

३१

स्यावश्यकत्वात् ककारश्चरुदितोवेति इद्विकल्पार्थः आवश्यकः एवं पूर्वसूत्रेपिदि. तोअनुदा
 तानपठितं पाकाशिरीत्यादौ शिअरुत्पावि पादेगौरवप्रसंगात् ननुअनुदातादि. तः पादाः पा
 थिदि. त्यादौ गौरवात् अकारस्योच्चारणस्यावश्यकत्वात् नचाः कारो न पादरायदि. लेवपा
 दं एवंतर्हिदि. तैवसिद्धे मदनदातेन करोतितदन्ताप्यत्यस्ति चेहानुदातेन प्रयुक्तं कार्योत
 रमपि तच्चा अनुदातेन वनुदातेन अहसादेयुः शीले इति तेन विज्ञानस्यादिसिद्धं चत्तिरोनुदा
 तेत्वात् नचैवं चत्तिरोदि. त्वमर्थ अन्दातेन प्रयुक्तं कार्यमनित्यमित्यज्ञापनार्थत्वात् तेनाः प
 गताविद्यादीरयतीत्यादिसिद्धं कर्वावच्चदि. किरविशिष्टः पादाः सोऽयुक्ताः नमप्रसंगात्
 नचातेयदितोमुस्मिथीयते इदित् इत्यतो न ग्रहणाभावात् न गृहीते तस्मिन्चित्तोत्पत्तिसंभवा
 त आधुन्या रणेते इति पादेत गौरवदोषः अतो अकारविशिष्टपवयालोयुक्तः अचाः नचात
 दि. त इति वत्त. दितजितपादोयुक्तोलाभवात् अत्रमाधतः आत्माशब्दाभावात्तने पदपरस्मैप
 दसंज्ञेः अपते चाः त्वर्थ आत्मनेकर्त्रेकलबोधकं प्रद गान्तन परस्मैकर्त्रेकलबोधकं परस्मै
 पदं न कर्तुं मिनिफले आत्मने प्रदय रगामिनि पद परस्मै पद विन्यास तत्र अमेग्रहणावे
 ग्यप्रसंगात् तथाहि जित्स्वरित्येतत्तावदेव सूत्रेण आदितिकः प्रवर्तनीयं तेन कर्तव्यं

सु.
३३

मितिदिक्पाफलेग्रात्मनेपदं प्रत्ययपरितोऽन्यवितिपरिमाणेऽपि स्यादिति प्रमाणेन स्यादिति।
 सतिर्देवोऽप्येदयसंग्रहार्थः परस्माद्वातोऽभिमित्तोऽपि स्यादिति प्रमाणेन स्यादिति।
 साऽन्वयसाचपरेषामपिनसंसृतास्वरितजितः स्यादिति प्रमाणेन स्यादिति।
 तांसेहयेकरोत्तिकुसतेवाचटमित्तप्रसृदनिमीलितमित्तकुलाहारात्तयामित्तग्याः संभ
 वात् एवमष्टिचकारकं केवाईशरत्पत्रजगन्निर्माणफलं प्रेरः संभवाच्च नन्वेवंप्रमाणेन
 नेऽतिपत्ततीत्यादिप्रयोगाव्याख्याकथमिति चेत् स्यात्प्रतिबन्धात् तथादित्यादिप्र
 मेतस्वर्गाकासोयजेतेति प्रत्याययमानो ग्रात्मनेपदं प्रयुक्तं होतृर्जैति प्रत्याययति।
 सैयदंप्रयुक्तं तदनुत्तापोलोकोपितं येषु प्रयुक्तो तस्मायतोऽत्यत्रपदद्वयं यथेष्टं प्रयोग्यं।
 मितिदिक्परितोऽन्यत्परस्मादिति परतः तत्रादिविभक्त्यर्थे इति पंचस्य तात्तसपरादन्य
 दित्युक्तेऽपि मागलाहवतास्ति परसप्तमावाहितत्वात् अवयवेतायामनुदात्तः इत्यादयः
 संबंध्येते प्रत्ययस्यापि सापेक्षत्वात् आइनेवेति संबंध्येते अनुदात्तेतोऽतिनिर्विशदेजितः
 स्वरिते तच्छ्रुतातोपरितोऽन्यस्माद्वातोऽन्वलादानः अन्याभ्यां यकेवलं यं भवतीत्यर्थः भवति
 प्रति अनुदात्तेतस्यादिकं स्पष्टं ते चवते अत्रानुदात्तेतः जित्स्वरिते तत्रैवत्यं वाक्यभेदेन ते

३३

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

स.
टी.
३४

बवे गुणदिनिषेधस्तभयउतन्यइतिचेन्नसपितः नकारः प्रयत्नः इति संप्रसारिसेगात्
केरुत्त इति न्यउरित्यस्याप्रसंगात् अत्यथावक्तव्यं न वेति संप्रसारिसेगात् कुरुत इत्यत्र बोध्यं
वर्था न चार्थं न च शदिग्रहणं कार्यं अपि तादृशं इति न्ययं सिसिता इति न्येव न चानो
ग्रहणं भविस्यति न च सिस्यो ग्रहणार्थं तीक्ष्णं वाच्यं सिस्योति लिङ्गात् त्रिादिना भवति ए
वेतस्ते शरार्थे तत् अपि दित्यर्थे यद्युदासेन तत्तनो क मनिह सिस्योति स्वीकारात् सर्वोः
नित्यः तत्तत्प्रकारादेः कर्तृतात्पर्यः नित्यणि द्विजः प्रत्ययो नित्यविनेः यत्रादिः प्रत्ययो दिङ्भव
ति कुर्यात्परस्यदिवादिनिता कुदिष्यति जोगीवीत जोगीवीत्यादिभूदं न च तत्रादिष्ये
ति कुतो न विग्रहः सैवं साध्यानाः नुसारात् लक्ष्यानुसाया करणोत्तराः न सरणा किंचित्
शब्देन विग्रहेति मनुयो रत्नबोद्धेदौषः स्थापितेन सिद्धत्वात् ताशब्देन विग्रहेत्तनायेदौषः अथ
सादेकतोचः न तदि कुतो न तितिचेत सैवं यत्र जेदिः करणात् तत्रापका नानिदिसे इति सू
त्राः रंभाच्च अतः परिशेषात्ततिवादीनां च तर्विधानो माध्यातो तदित्करणानां चानेनेदिः त
नान्येषां तेन विभक्त्यकारेणावावा मोन यत्तमाथवः अपि तादृशितितदन्वार्थं न तभासमा
सः अतएव च प्रसज्य प्रतिषेधान्नो यथेष्टं संधरत्याह तत्र परस्परविरोधात् यथः न्यार्थे

३४

ननु तस्मिन् तदपेक्षेन संबन्धो न क्रियाया यदि प्रसज्य प्रतिषेधेन न तर्हि क्रियाया संबन्धो तदपेक्षेन पदपि
 रि त्यत्र भवति पि च रि त्र भवति इत्यर्थात् अता इवा नित्यता तद रि त्या तव द्वाव ग्रा मयित्त निवे
 धात् पि दा श्रयोः वा दा वित्ती प्न भवतीत्याह तदपि न तातरः पित्तस्य तद्वद्भावेन लब्धस्य ता
 पक सिद्धे न सर्वत्रे त्प नित्यत्वादशस्य कार्ये न निवर्तयति किंच तातरो रि त्र त्वर्थमेव हो ते
 नाः ति देशे न सिद्धं तत्कथं तत्र पि त्कार्ये प्रवृत्तिं सहेतेति दिक्कणादिः किं त एवादि र्यस्याः छदशा
 त्मकस्य समुदायस्य स एवादि किं त् पूर्ववदति देशोः यं पूर्वसत्रादादिगृहणसमुत्कर्षवाक्यमे
 देन या ख्ये येणाद्यादिः किं दिति तेन यादेरपि किं तं सिद्धं न च सीष्ठादाः ति प्रसंगाः शंकाः सि
 म्पारिति जायकात् ननु किं दुहणं किं मर्थं पूर्वसत्रादिः तत्र त्पनुवृत्तिस्त्वात्मेवं ईजतरित्या
 दो संप्रसारणाः भावप्रसंगात् चकतरित्यादौ रि त्पड रि त्प तापत्रे अथ यणादिगृहणेन च
 तादेनो इत्यादयः कुतो न मत्सते मेदं न क्रिया किं दै वा र्थं प्रसंगात् वभूविथवभूवेत्यत्रा
 पित्तात् रि त्याः भावेपि न ततिः प्रतिपदोक्ते ननु कां ता गृहार्थं संभवात् निवृत्त उपयानो
 दित्यपु त्वा दुहणः स्यात् मेवंप्रत्ययमात्रापेक्षेन नि त्प तां गो न तात् थात्पुनः अपयया सो ये
 यतेन गुणस्य बाहिरंगत्वात् प्रायशो दृश्यतामिहे तो दितेन तास्य न संभवाच्च ईजतः न स

सु.
दी.
३५

वतः॥॥दिक्किस्यात् अपि किं इयष्ट यायादौऽन्यात् अ केदिन गादिभिः पोरं विना पादिशब्दे
एव कां कार्यमस्ति नदि निचातुः वर्त्ता अयेषां नित्यान्तरित्वे विनाय केदितेत्यादिसिद्ध
मित्याहुः अ संयोगात् अस्म संयोगाच्च अ संयोगाच्च आदि केव रजतः प्रकाशतः समं यत्
अद्वयत्वात् आदि किं स्यात् शर्मात् अ संयोगात् अद्वयत्वात् कयतः केचिदत्र अतिप्रसिद्धं
ति अस्त इति स्थितं अकिंवाहुणे कृते दत्ते च प्रां रवित्यादिसिद्धमित्याहुः अन्यतानेन प्रसे
षः रिश्रतेरिति स्थिते दिते रजतं रिश्रति रचितस्य पूर्ववत् हुणे न गुह्याभोरित्याकारे सि
द्धमारतरित्याहुः अत्राणि गुह्यमनुवर्त्तते त्रेण दितो योऽपि वाक्यः कर्तव्यः अदेतात्स
योगादेर्गादिर्न कित अस्मरतः जहुरतरित्यादिसिद्धं न जौक्तमिति शाश्वतः ददतः रित्यपि
अत्र अहसादिति सूत्रयि मुच्यते अहसौ व अहसंतस्मात् एवं संयोगात् सलोप इत्यत्रा
पि हसात् सलोप इति सूत्रयितं हसावेते यस्येति विग्रहः नत्वा सेद्र सेद्र काकि न कापर्थं न
करोति इत्यर्थः देविता पचिता काकिं ईजिव कुचिसः सेद्र किं मुत्ता गत्ता नेत्यनुवर्त्तवाक्य
भेदेन व्याख्येयं सेद्र काकि न क्वचित् भवतीत्यर्थः युत्तिता यौत्तिता रुचिता रोचिता वा
चित्ता वचित्ता वंचिता लुभिता लुभिता इत्यादिसिद्धं वाक्तरिति क्वचित् क्वदेशाः पुपलत

३५

णं यदा कृतं न स्यात् न च अर्थवद्गुणोत्तानर्थकस्येति वतो ग्रहणं नेति वाच्यं तस्य
 नियतस्य वद्गुणश्रावेदितत्वात् अत्र कृतग्रहणेन कितस्तशब्दस्य ग्रहणं विवक्षितं तेन जगत्पा-
 रस्यते सेदको वा किन्न भवति विकल्पाच्चाऽयं व्यवस्थितः तेन शिखः स्विदिति दिग्दिग्धुषस्
 धिभ्यो नित्यमकित अनेभ्यो वा शायितः शायितत्वात् स्वेदितवान् स्वेदितः स्वेदितवान् धर्षित
 धर्षितवान् सखितः सखितवान् रुचितः रोचितः युतितो योतितमित्यादिः कः किं रुचिषे से
 द्किं गते अतिशये ह सदिः द्विश्च अतिशयितमतिशयः अतिपूर्वात् एतीदोभावे स रादृशति
 अः यद्यपि कर्तृकर्मणोऽप्यतिशयशब्दोऽस्ति तथापि सनेदृशते कर्तृकर्मणोराव्यातेनो-
 क्त्वात् करणोदेरप्रतीतिश्चातिशयोदिविधः योनः पुनर्भूशार्थश्च शायोयथा कस्यचिद्
 हुशोभादेनेच ज्ञाते लोकां ग्रहरस्य देशातिशयोक्तात् इति तत्र योनः पुनर्भूशते द्वितीये या
 यपूर्ववत् सहाभागतयातिशयोक्त्यर्थः अत्रोपक्रमेण नाम भक्ते भूशोभावः भक्ताभ-
 योभवमीदृशस्यते सचातिशयः प्रकृत्यर्थः अत्रोपक्रमाः अतिशयिनिशिष्टा कयावचनादि
 दि यवलातिप्रश्लेषो योयोर्थः अकृततरापादे योऽर्थस्तरेवोदेर्येति मिश्रा एकोत्तराति
 शयो योवाच्येयः सस्येच्छाययथाऽणादेरयथा यथा यथा स च यथा यथा विप्रोदनाः विशेष

षण्णः विशेषो वा क्रियाया धान्यस्य धान्यप्रधानस्य वा निर्वहते यः न स्यात् किं तात्वात् उद्दमश्रादिर्यः
 सप्तहसत्तरे सप्तमादातो र्यदि तेव को वाक्याथ दिविकः परवाकां जो यावति वर्तते न न यरः प्र
 कृतिभूतः च यः अटादाते इत्यापः सिद्धप्रसंगात् नित्यं न जायते तस्यैव उच्यते अहसादेराप्येकस्य
 रस्यद्विभूतं न सरादेस्तद्वितीयस्य चेति रतीये वाक्ये यः प्रयोगादेर्यस्य चिस्त्रिभूतेन यडकि
 मर्थः पूर्णः पूर्वोक्तो वसिष्ठत्वादिति धेते मन्त्रे नियमाथैः नित्यं अनेकसरे कस्यरे स्याद्यदि भवति
 तर्हि स एव जागर्तिदविर्इति चिकीर्षेति न्यादिभ्यो भतत्रादिना पूर्ववत्काभ्यामिपि वेशिः सं
 वयते अतिशये चेति शब्दस्याः यं रूभावा यस्यानेयव्यतेन दृशां विती यमुक्तं सवक्तव्यं ससुः
 चिनोति अत्र त्वनुक्तसं चयः गत्यर्थेभ्यः कोटिलयवत् प्रसदचरजपक्षभरुदशरहस्योथा
 त्वर्यगर्हाया सेवनातिभाये हसादिश्रैत्यत्राः तत्कृतात्वे तरे समुच्चिनोति अयत्तं श्रुतभ्यो यदि
 तिनैयत्यादिभ्यः कात्यायनसंवादान् पापस्य ते वेदे चैत्रः वेदास्य ग्रहणानुक्तलः एकचैत्राभिना
 अयको वर्तमानातिशयविशिष्टा व्यापारातिशयो वेति बोधः अत्र जा उजायते सधीः ब्रह्मा
 अयाः ताननिहत्यनुक्तलयेकसं ब्रह्माभिना अयको अतिशयविशिष्टा व्यापारः व्यापारति
 शयो वेति बोधः अटादाते बालः बालाभिना अयको वक्रगान्यनुक्तलो वर्तमानो व्यापारः क्रु
 येति स्यते न जोक्तमनित्यमिति निषेधाभावाद्गुह्ये कृते यशस्वस्यद्विज्ञे हसादिशेषे प्रात इति
 दीर्घे अरायते अरायते अशास्यते कर्णे स्तरे फलका एतस्या सिद्धत्वाद्दुशस्वद्विज्ञे यदीति

स.
 ही.
 ३६

३६

गुणः कुर्वन्त्यते सोस्रयते सोस्रयते सोस्रयते प्रतिशयेकिं पदति हसादेकिं भूषासीत्ते या।
 तोः किंप्रपदति भूषाउपसर्गविशिष्टान्माभूत् उपसर्गस्य द्विवादी स्यात्तां धातोरेकाचो हलादे
 यरिः त्यत्र एकान्गुहणं सत्यं स्रवादिग्रहणस्य नियमार्थं सभवात् अथ हलादेरिति पित्याज्य
 मयादिग्रहणस्य नियमार्थं वा क्रियासमभिहारे इत्यस्य स्थानेः ति शयि इति पाठो लाघवात् एका।
 यीभावेः न्येत्तदृतिर्येत्तायांतवाक्यमिति व्यवस्था अन्तमिआः अथ कथं यरे तादात्म्यनेपदे
 भवति कथं च तस्यांतरिः तोः धातोरात्मनेपदमुद्यत यथाः यथातो सति तं चाये समुदाययाच
 वयः यश्चरिः तज्जस्यो नाभोयातः यत्र चावषवेकते लिंगमचरितार्थं तत्र समुदायविशेषकं भवति
 अयं रः कारस्तु वेभियते इत्यादौ गुणनिषेधादौ चरितार्थः कश्चिदाह क्रियासमभिहारे यरिः त्यका
 रोः उपप्रक्षिप्यते सचानुदातोः अनुनातिकः प्रतिज्ञायते तत्रानुदाते तमवसेव चरितार्थं समुदायस्य
 विशेषकं भवति अनुदाते तमहलादेरित्युवनं भवति युक्तं प्रमेत्यत्रेने अस्य देहस्य ग्रहणालि।
 गादिजिसवक्तव्यं अथ कथं ऋते पदे तादात्म्यनेपदं भवति अपि हि रः कारोपुनः ति हतो चरितार्थ
 इति सचेत्तद्व्यात तस्याणादित इकात्तरं ता रोरात्रे तातः शब्द व्यतेरिति प्र तिचयादेने रकारेणुम
 प्रसत्येत्त इत्यत्रे श्रीदितो निष्ठाया मिति तिषेयः स्यादिति नैपदेः नस्वि यो गैः धातोर्न्यतिप्रतो
 तगुहा संचुदते इत्यकारः इत्सत्तको येषां ते तं धातोर्न्यामि सत्राणे काच इति वंते ते सत्येय
 तिमिहितमायुष्यतामुथापनरयप्रयासः तस्यादि अस्यात्तात्तमयः त्रग्रहणमलिततः किं
 इदं ते मोन भवति प्रत्यये वरितमाश्रियात्मनेपदं इति न नैव सति श्रियः क्ष्यादौ चरः।

स.
ही.
३

मामिपुसंगः प्रागेवविकारलोभ्याः उदात्तैः त इत्येतत्प्रवृत्तेः न च भवति इत्यादौ विकारण
वथानादियथा कस्याच यथाच प्रागेव विकारणे भवति तः प्रवृत्तेः न च भवति इत्यादौ विकारण
इति रज्ज्वात्तत्रैव प्रतिपादितमित्युलमीयेतेत्याहुः अथोदितेति ताभ्यां तौ विकृतप्रवृत्तौ किमत्र न
सिधात्तत्रैव वा नायः सनायतायातव इति ताभ्यां संभवात् तत्रैव प्रवृत्तौ ताभ्यां यच्च ता
गंसमुदायास्येति तत्र उभयात्र वैधसंभवात् यथास्य प्रवृत्तेः गीतिनिर्देशादवयवाच्च वयः सप
तिरुत्तमिति समुदायाच्च वयः तयादि तस्या वयानुवर्थतादृशानित्यादि यस्मिन्मुदायाच्च
यथाहात्मनेपदेव सेत्यतिपन्नयेदकारस्त्विति तत्रातिशयोक्त्यतः सिद्धेः द्वितीयात्राकारप्रसे
वात् न च ग्रहादेः संप्रसारणार्थे द्विज्ज्ञेयात् तत्रापि गकारप्रसेवात् योऽनुनासिक इति रुका
रेकतमानपरत्वेन हलोपमामितिलोपात् यदा मयायोः संयोगासंज्ञमाश्रित्य संयोगांतलोपसं
भवात् प्रंतवेति त्याविभक्त्यापदत्वसत्वात् संयोगांतस्य पदस्य लोप इत्यर्थः संभवाच्च सत्यहो रिण
वसत्यहो रिणिसवचवादि संप्रयोगे ज्ञातां त्राभावादि च मात्मनेपदार्थमेव यथावाकां रुकादि
होदि ज्ञे न च तः कोणोराणि इत्यत्र अनुवर्थत्वेन सामान्यग्रहणार्थे तदिति वाच्यं अनुवर्थ्यां
तरेणाः पितृसिद्धे इत्यस्योऽतीत्यत्राः कारप्रसेवेणाः उदात्तत्वे सपाद नवार्थमेव यदपि
ऋतीरेयदि त्यादि नदपिनदि तस्यात्मनेपदार्थत्वाच्च गुणनिषेधाद्यतत किञ्चन नि
वेनवातसंभवात् इत्यमिकारप्रसेवादिवाच्यः यदपि अनुदत्तदि तादिनत्रापुच्य
ते प्रत्यर ॥ रामो रामो रामो रामो समायन्मः रामो रामो रामो रामो रामो रामो

३०

यदि तस्मात्प्रित्यात्मनेपदं प्रत्ययाद्भवति समुदायाद्भवति तस्यैवो गतेन प्रत्ययात् त्वमदप्रसंगा
त यः यवदित्प्रसंगाच्च समुदायरिति षष्ठाश्रयणात् नान्यः समुदायस्य डिः ताः भावस्य त्वयो
वोक्तत्वात् यदपि धातोरिति नास्ति तदपि न भवादय इति तस्याः उद्भूतेः सत्वात् आहुणाश्च
त्राचीत्यस्य यथा अननुवृत्तावपिलेन धातोराक्षेपसंभावात् श्लोकलि इत्यत्र सनाथा यद
पि अशिष्यित्यदि त्वत्तु तदपि न डिः त्वभागेन प्रथममेवात्मनेपदप्रकृति संभवात् य
देशित इत्यत्र भावितं शितमाश्रित्याः त्वनेपदं यथेति प्रत्ययस्यैव डिः त्वमाश्रित्याः त्वनेप
दविधाने यत्तत्त्वाः चरति सत्त्वेवाः चरति त्वस्य गिवाः चरतीत्यत्रापि स्यात् ननु देडि
त्वात् मन्मते तदुपदेशो डिः त तदेताद्वातोरिति व्याख्यातात्र दोषः धातोः क्विवेत्तेन डिः दे
तत्ताः भावात् किंच वृकटिषतीत्यत्र स्यात् कटादित्वेन सनो डिः त्वात् मन्मते मनो य
देशि कं डिः त्वनास्ति दिदिक् गत्यर्णानां कौटिल्ये य डिः त्यक्तं तत्कौटिल्यफलस्य व्या
पारस्य विशेषणं एवं लपादीनां गर्हादिचंगम्यतेः आमागंश्च आभिन्नाश्रयकः मा
गंभिन्नाश्रितवकगत्यः नुक्कलोवर्त्तमाने व्यापार मागंभिन्नाश्रयसंयोगानुक्क
लोवको व्यापारश्चिवालो लुप्यते यतंचैत्रः चैत्राभिन्नाश्रयितकुम्भितवेदना नुक्कलो

सू.
टी.
३८

वर्तमानो व्यापारवता भिन्नांशयच्छेदनानकूलः कुत्सितो व्यापार इति दातृपेदिषु योग्य
र्थस्तस्माद्दहाया मेव यजकौटिल्यस्यावकाशो जंघसनेगर्हायामित्यस्यावकाशः संसृष्टा
नेवृत्तः कुत्सितस्वाः वयवविभागात् कूल एकवृत्तभिन्नांशयको वर्तमानो व्यापारः सासृष्ट
ते मार्गे चैव इत्यत्रोभयप्रसंगे परत्वा ऊर्हाया यड. पवनयद्रूपे वोथम इच्छायां मात्तातः सः
इष्टिरिच्छा इद्वैवसूत्रे निपातनाद्वावेश्येरः छद्वांतादेशः इधिकमार्थवाचकाद्वा तोरिच्छा
यासप्रत्ययः तच्च दिष्माणामिच्छाकर्तृरात्मसंबंधोऽसवति द्विरित्यबुद्धंते भिन्ना वाक्यं
तोरित्यनुवर्तते यातश्च तस्य प्रकृतिर्यस्य ते किंतु साता प्रत्येतमिच्छति प्रतीषिष्यति इणः
सः सयातरिति यातसेत्तास्वरादः पर इति सस्पृह्यतयः स्वः पूर्वस्यैतेन ननु इधिकमार्थः
निकस्मान्न व्यंशुः एतच्छायाकर्म निपातयत्वा दिषिषिकर्म तिलब्धं यातोः प्रत्यय
विधानात् तदर्थं तेलब्धं यत्ता मिच्छति पिपक्षतितमत्तस्वाधिकः सायावस्था क्रियामा
ह सवलौकिके वाक्ये प्रयुज्यते केवलस्य यातोः प्रसंगार्हत्वात् अलौकिके कृतयात्
मत्रिप्रयुज्यते तस्तमः कथं लोप इति नाशकं यच्च नेच्छतीत्यत्रापि सोऽस्तु करणास्याः
पिक्रियासपेक्षणादिति चेन्न वैषम्यात् कर्महिप्रथमपक्षणादेतरंगमाव्ययमभिचारो

चकरणेन विपरीते श्रुतं रंगेणैव विद्येराकांक्षा पूर्णो वहिरंगे प्रकृतिरयुक्ता किं ताः न भिद्यतां दपि
 न विद्वतीत्युक्ते पचेरिच्छा कर्म तैव प्रतीयते तत्करणं ता यथा राजपुत्र इत्युक्ते राजन्यरावपुत्रः
 प्रतीयते तत्तस्मात्पवर्त्य दीपः केचित्ताद्विकर्मणीत्यनुवर्त्य पंचम्या विपरीणस्य कर्मणो
 यातो रित्याहुः यतयेन हेतुना पवनेनेच्छतीति वाक्यं भवति तैर्नैव हेतुतादृति प्राप्ते तीत्यु
 क्ते तत्र ऋद्धस्य रत्नः पुरुष इति वाक्यवत् वृत्तेरपि प्राप्तेः यानर्पस्य कर्म तत्तत् फलावच्छिन्नस्य
 व्यापारसहितस्य फलस्य वा आत्मशब्दस्तु न चेत्तत्तदव्यवाची न तथा सति आत्मनश्चाशब्दयो
 गे कर्तृरिषष्टी स्यात् तत्तथात्मकर्तृकार्याभिज्ञायाभित्यर्थः स्यात् तथावात्मग्रहणं व्यर्थं
 स्यात् इच्छाया आत्मकर्तृकताः भिचारान्न व्यर्थं विशेषणतापत्तेः कर्मणि षष्टी पक्षे तु असं
 भवस्यात् न स्वाः तन्नोद्वयस्यासाप्यन्तादात्वं कृत्स्नं संभवति क्रियाया पवनत्वं संभवात्
 अतः परव्यावृत्त्यर्थः सशब्दस्य पर्यायोभ्यात्मशब्दः संबन्धसामान्ये च षष्टी आत्मनः स
 स्वेत्यर्थः सशब्देनान्वेषिकर्तृवत्पुनरेव इच्छाया क्रियारूपत्वेन कर्तारं विनाऽनुपपन्नत्वात् क
 र्तराक्षेपान् इच्छाकर्तृष्यमाणां वस्तु यदि स्वसंबन्धित्वेनैव हेतुनिजदायातोः सप्रत्यय इत्यर्थः
 शिष्याणां यदनेच्छति गुरु रित्यादौ सो न शिष्याणां स्वसंबन्धित्वेपि पठनं स्पृष्टादां तत्सं॥

सू.
टी.
५

वंपिताभावात् इच्छायां किं भोक्तुं जानानि पातोः किं प्रतिष्ठासने अत्र दिप्रशस्समेमिहारेगतिः
प्रतीयते सति अथातोरेवार्थो यद्यपि प्रशब्दविनागतेरपतीतेद्योतकत्वे वाऽव्यापयेत तात् दि-
शिष्टस्य कर्मत्वादितिहास्यतपोपपत्तिः स्यात्तत्तथा वा उहितयोदौषः स्यात् तन्निवृत्तः र्थपात
ग्रहणोपातोः कर्मणाः समानकर्तृकादिच्छायां वेति सूत्रे कर्मणा इति व्यर्थे उक्तरीत्या तत्त्वा
भूमे भवात्समानकर्तृकादियपि व्यर्थे आत्मतत्त्वे नैव तत्त्वाभान् उतर सूत्रे च तत्रे पाद्यमि
ति ह्याद्यवाच्च वेत्यपि व्यर्थे कार्यभावे हतिः व्यपेक्षायां तवाक्यमिति तत्फलस्य सिद्धिः
तात् अथ पूर्वसूत्राच्चोऽनुवर्तस इच्छायाभित्यः प्रेपो ज्यः अनुवर्त समुच्चयोः र्थः एतेनाः
शंकायामपि सप्रत्ययः तदोबलमुत्सृष्टमिषति वृष्टिगतिगमिष्यति अन्येन वेन न
त्वारोपात्तः पाषाणादीनां संवीथनवदित्याहुः तन्मने च कारो भिन्ने वाक्यं न केत्य
नोनेति इच्छायां स इति चाऽनुवर्तते प्रत्ययग्रहणपरिभाषया संशदेन सांतं दृश्यते
नेच्छा सो नात्पूर्वीकं नेत्यर्थः चिकीर्षितमिच्छति स्वार्थं सांतात इच्छायां भवत्येवं जरेण
षतिमीमांसिषते इति अत्राणादिः किदिचिवाऽनुवृत्त्यवाक्यभेदेन व्याख्येयं स किञ्च वा
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वसित्वनेनापि संवंधादैवेन भवति स सखायाः वित्तं भवतीति सायवेनोक्तं न च तदंत
 विधित सखायाविति वत प्रिय सखाया वित्तं पक्षीकारत पर गाथि स्मरे तस्य तस्य वेति
 वरकविनोक्तत्वात् सखीमते कानोः तिसावः प्रथमस्तेन तृता प्रथितं त्रयोः प्रतियशेन
 सेवग्रहणं नलात्तणिकस्येति परिभाषणात् न्यायमूलावेयं यिमीषा मति यशेन स्पक
 रिति बुद्ध्या रोदो मवीति तिसाविकं स तुलनात् संधानद्वारेण विलुचितः प्रिय स
 खिनी प्रिय सखी नीत्यादौ तस्येण पितृमा पर स्यात् तस्य बाधः प्रायशो दृश्यतामिदं
 त्वात् यद्वाये स इत्यनवसे पुलगात्सखि शब्दादिति या ख्ये यद्वा नपुंसकारित्यनुव
 तंतीयं अनेत इति बुद्ध्या समासात् पृथक् कृत्य नजः नवतानीयः नारा विसतो बाधकष्ट
 व्याः ततश्च नपुंसकस्य सख्युरेतेत्यर्थः इदं च तदेतार्थं कवलस सख्युते पुंसकत्वविरहात् स
 ख्युरसंबुद्धा वित्तं सख्युरापो वित्तु चिते बुद्धित्वे सख्युत्तु चिते यत्तु शब्द उत्राः
 संबुद्धिनिवृत्त्यर्थ इति न च रिच्छद्ये ज्ञेयत्वाः न संबुद्धा वित्तस्य प्रयोजनाभावात् औत्तेन
 उतोवायात् औसा वित्तं सावनेत इत्यतः सखित्यनुवर्तमाने सौग्रहाद संबुद्धाविति नाऽव
 तेने इदं गीत्यत्राः सखिपती यद्विज्ञान सखिदा वणिः यविरसं मां सख्युत्तु चिते शब्द
 अत्र तयस्तत्कालमेतितयाः रिस्तीकृते तेनेव च सर्वव्रतिर्वाहकारग्रहणादित्यर्थम

ल. ५.
६
व०

व तपरस्तकालस्यग्राहकः प्रतः परस्तमवर्णं सेति परिभाषणस्य लाघवापुक्तेरान-
कारग्रहणो केवलग्रहणं वर्णग्रहणं सवर्णं सेति परिभाषणं गौरवादपुक्तेः शास्त्रार्थस्य
वैशेष्यप्रसंगाच्च **सेर्वायेः** सखिशब्दात्तदंताच्च नाम्नोः सेर्वा भवति सखाप्रियसखासामः
किं हरिः सेः किं सखिभ्यो ग्रथेः किं हे सखेयतमायवः प्रत्रवये संखुरित्यतः सखुरित्यवदे-
तमनुवर्तेमाने सखित्यनेन सवपात् सखिशब्दात्तदंताच्च नाम्नोः सेर्वा भवति सखाप्रियसखासामः
नः सखायस्य सखासखित्यत्र न भवति अस्य पदार्थस्यैकत्वे सेर्विहितत्वात् गोणसुखा-
यायेनवानात्र भवति प्रत्रववचशोभनः सखासखित्यत्र भवतीत्याह तत्र सखित्यसे-
वेष्टत्वात् यतदर्थमेव तदेतविष्णुयगमः सखित्यस्य तितदेतविष्णुयगमः सखित्य-
सनतरेतविधिं विना विनाशो न्यादेदमिहेः पदो गार्थिकारेतसेतिकात्पायनेनोक्तेः प्र-
नउमावित्यत्र सेर्वा विधातयः प्रक्षिप्ता लाघवात् यत सेर्वा सेर्वमिहेः प्रनदि यानमस-
तोऽपि स्यादिति लाययेतेनो शानसः स बुद्धावनउः सिध्यतीति नुत्र सेर्वा पुक्तेरिह ननु श-
नस्यतरस्युत्तापिडास्यात् ततश्चातप्रेषनेत्यत्र स-
स्यात्तमुसे बुद्धासाव नउ विधां नाच्च संगृह्यति परिभाषणं लाघवात् सखासखाया-
त्वायर्थः उशनसो वद्ववेचनमायर्थ उशनसपुरुदं स नेह तो सरयेर्वा भवति उशने

सत्रमेताहर्वकत्वाशेषपायाइति पुरुदेशा अनेहायवोकिं हेतुः सं किं उशानसौ अये किं हे
 उशानः उशानसपुरुदेशोनेहसं सावनेतः इत्यत्रसावित्तिमुच्ये सातिमये अतिः नवानेतरत्वा
 शावित्पनवनेत उशानसादीनांपुलिगतेनशमावात् सेवायनेतशर्नससिन्नुयेसंतेतथातो
 तमथाप्यदेते माथेदिनिवोष्टिगणं अंगेतेनपुमकेवाद्यप्रदावरिष्टः सेवेअनेयोत्रपाणो
 त्रपाणोसमाहारमित्रये यात्रादित्वातकीवतं कानिपुनस्तानिद्रपाणीसतग्राहसोतेसस्य
 नकारादेशेनातेसम्यक्तायेः देते मथेदिनस्याः यत्तमाथेदिनिरावायेः वाष्टिइत्यतिभाषायाम
 ससापुताचित्यमितिहरदतः व्याघ्रपादः यस्यानामथेवरिष्टः वेयावृष्टाचायः योथातोपुवो
 स्त्रेपातोर्विवर्णीवर्णयोर्विवोभवताः स्वरादौस्यादौणरसृष्टियः कटपुवो कटपुवः यत्ता
 यपवादोभ्येथाताः किंवातप्रमोहदोयोः किंविषयो स्वरेके सञ्जीभ्या स्यादौकिं अर्थेभ
 थंअत्रव्याख्यानादिशेषप्रतियन्निनेहसंदेहादलतलमितिनेरोच्योग्रहणेनापियवयोः
 किंतहिइच्चउच्चसतयोरितिह स्वयोग्रहणेसावर्णादीर्घयोरपिस्मादिनिमायवः अमेतने
 यवयोग्रहणेनियोभवइतिनिर्देशात् प्रमयातयातिशयेतिनिर्देशाच्च अत्रंदिगणोअपि
 चकतेयस्यइयस्यात् नचैवंनियइतिर्देशादीर्घयोरेवग्रहणमितिवाच्येकियेतिलिगात् नथा
 हि कतोभिदादित्वादति अयकीतिरिउ. रिउ. इकास्मन्पीतोरितीप् अत्रदीर्घग्रहणेन

ल. बु.
७
च०

धातोरित्यत्रः पिदीर्घानुवृत्तौ क्रियेति न सिध्यति अतोऽत्र ह्रस्वग्रहणमित्याहुः तन्वृद्धौ वर्ति-
गायवयो ग्राहणेनेति चेन्न पर्ययोगग्रहणेपि द्योवेति सूत्रं यविषायपुष्पापाताय प्रकृतिवदन-
करणमित्यदेशयते नित्यत्वाविद्यादिः नामिनः सरेरिति तत्सरग्रहणमञ्चास्त्रामिति शसा-
दिना संवद्धमिति तदनुवृत्तौ तस्याः प्यनुवृत्तिः स्यादिति पुनः सरग्रहणस्यादेनत्वं पातग्रहण-
मास्तु सौभुवोरिति नियमाद्ये भविष्यति अथातो योरित्युवौ वेतसेतयोरेव किंच आतोरेत-
पातग्रहणमनुवर्तते उच्यते योरित्युवौ सरेरत्येकोऽयमः अत्र नियमादनुवृत्तेर्वापातोरिति
लभ्यते पातोरित्यप्योयोगः अत्र सरग्रहणमनुवर्तलक्षणः सरग्रहणपातोरित्यपि द्वित्वे कृते सर्वो-
यस्तस्योऽत्र यदस्य पातोरित्येव सिद्धं ततश्चायमर्थः द्वित्वे सति पूर्वमेवार्णयोरित्युवौ भवता-
ः सर्वार्णसरे पररति इत्येव इत्येव च उवोखरयतीत्यावदे अथ योर्ग्रहणं किमर्थं परशेषादेव
तज्जीभात् अकारान्तस्य कृपितकाभावे सकृत् अकारान्तस्य कृष्णभावे गोः सल-
र्णोत्तस्तपातनीति पकारात्तादेस्तद्वत्तराणां मित्यावेन भाव्यं अदेतस्य तपरत्वाद्यत-
रतिनीयेन भाव्यं अदेतस्य तशसादां वांता पातोरितिलोपो भविष्यति निरवकाशत्वात्
आतर्हति येषां सति तेनेति चानवत्संयममतेति आख्यातः अदेतस्य तद्वत्तराणां मित्यावेन भाव्यं
तिवदनकरणमित्यमिदेशाद्वा तत्वे सतीरुगलोपादीति सः पातनाभावे तत्तभावा-

मीमांसिषते इति अत्राणादिः किदिनिचाः जुह्वर्त्यवाक्यभेदेन व्याख्येयं सकिञ्चनं तिलत्वा
नुसारं च व्यवस्थापनेन रुरुदिषति विविदिषति मुमुषिषति जिहृक्षति सप्रुष्यति पि
प्रस्त्रिषति नृनृतिदतीत्यादौ गुणाः भावसंप्रसारणदलोपाः सिध्यंतीति दिक् गुवपः
बहुवचनमायर्थे गुपतिजकितमानवयदानशानभ्यः संप्रत्ययः यातोश्चङिः इच्छा
यां सर्वेण सिद्धतादर्थांतराभिधानाच्च सार्थे विधिरयं गुपतिजमानवयाच अनुदातेतः
दानशानोस्वरिते तौ अवयवे चरितार्थे लिंगसमुदायात्सुवर्ततेः जुगुप्सते आगमत्तस
मनित्यमिति नेट नानिदिसे इति न गुणाः तिति क्षते चिकित्स्यति दिदो मनिशीशो सति
आपः गुवप इत्यनुवर्तते शास्त्राधिकारश्चाप्येतेन गुप्स्य विच्छिपेति पतिभ्यः आपः अ
निदिष्टार्थत्वात्सार्थे पणिपन्यारनुदाते तत्र आपारभादे चरितार्थमित्याः पांतात्राः
सुवर्तते इति आभ्यां चापः स्तुतावेवेष्टते गोपापतिपुपापतिविच्छापतिपणपति
पनापति अत्रालक्तसमुच्चपार्थश्चोवर्तते तेन ऋतेरीयडः ऋतीयतेकमेत्रिडः
कामपतेवातथायादिः गोपायांचकार जुगोपः ऋतीयोचक्रे आनर्तकामयांच

सू.
टी.

केचकमेति सिद्धं नास्तीत्यर्थः श्रविकमार्थकान्नाम्नश्चायोपः प्रत्ययः तरिष्यमोर्लोपदोच्चा
कर्तः स्वसंबन्धिभवति पुत्रोपत्तिर्यदीपति ननु कर्मण इति कस्याल्लभं मिति चेत् नृणां इच्छायाः
सकर्मकत्वेनाऽऽक्षिपस्य कर्मणो नामाश्रयताऽभेदसंबन्धात्तच्च ननु पुत्रेण पुत्रोपदेष्टृत्वात्
त्यादावपि कुतो न तेषामपीच्छायामन्वयस्य संभवादिति चेत् नवहिरगत्वात् कर्महिपु
त्रमाकाङ्क्षितत्वादेन तादन्तरंगमव्यभिचारिचकारणादित्यप्याश्रयेदित्यत्राहिरगम
व्यभिचारिचनहि सर्वत्रेच्छायां करणादिरस्तीति निपमो रस्ति अतरेङ्गे कर्मणि चरि।
तार्थो वहिरङ्गे करणादौ प्रवृत्तिर्नानाहतिप्रतीतेः अत्र हि पुत्रीयतीत्युक्ते करणा
दिः कश्चित्पत्येति यदा आह्वीत्यतः कर्मणीत्यनुवृत्त्ये कर्मणि वर्तमानास्मा इति या
ख्यानाल्लभ्यं आत्मन इत्यनुवर्तते सचचेन न इत्यवचनो न शास्त्रः च दीपनीत्यादावप्रस
गात् चटादेरचेतनत्वात् परव्यावृत्त्यर्थः स्वशब्दपर्यापोऽस्य मे इच्छाया क्रियात्वेन साश्र
यः कर्ता टटति मः सवेदिष्यमाणो वस्तु स्वसंबन्धित्वेनाटयेत्ततेन दाटटत्मनः स्वसंब
धित्वेन वसादाद्रसंयजमानस्य पुत्रमिदिति परो धा इत्यत्र तपयं जमानस्य पुत्रसाक्षात् ननु

सस्यपुत्रं यस्मिन् दोषमिच्छतीत्यत्र कुतो न पुत्रस्य संबन्धित्वादि निवेत्त उच्यते मागेन स्वसंबन्धितारप
 विवक्षणात् तच्चात्र दासत्वेन तत्संबन्धि ननु नाम्न इति किमर्थं यातौः पूर्व एव संबन्धितारप
 नात्परिशेषान्नाम्नोलाभात् नचसिचंतमप्याः पास्यतीति वाच्यत्वात् भावात् नच
 वाच्यनिपहततीत्यादौ कुत न वादिप्रसंग इति वाच्यं अर्थयोगादित्यत्र नवाः करणो नपेप
 दकायीभावस्य स्थापितत्वात् राज्ञीपतीत्यत्र तत्पक्षमिदं न भवेत्तिलोपः सिध्यति
 नाम्नाप्यपक्षे तत्वावटभावापुक्त एव न हाटत्र पक्षे राज्ञीपतीत्यत्र तिलोपः अर्धमोरित्य
 तिलोप इति कृते पे इत्येते ये इति असंयोगादित्यतो तेति वाऽनुवृत्त्यवाक्यः देन वा लोपः
 पंनेति स्वरूपपरेशादधिकारात् षष्ठ्यविपरिणामपितयं तेन नाम्नो न स्पृशेत्तिलोपोप
 इति लाभात् इत्येवार्थनाम्न इति चेत् उच्यते एकत्वस्य विवक्षणां नानाम्नाग्रहणं तेनाते
 कस्मान्नाम्नः पदादातपः महान्तं पुत्रमिदं किंच महापुत्रीपतीति स्यात् नचेष्टवइ
 ष्टेपद्यपेविग्रहः महानपुत्रो महापुत्र इति महान्तं पुत्रमिति विग्रहे त्वनेष्टं न तत्र कर्मत्वा
 भावादेव न भविष्यति मैवं कर्मत्वस्य सत्वात् क्रियाजन्य फलाश्रयः कर्मक्रियावा इत्ये
 तज्जन्यफलमिष्टं तज्जसमुदायाश्रितं न हि पुत्रमात्रमिष्टं तनापि मात्रं किंच विधिः

सू.
टी.

एवंतर्हि विशेषरागाणां हृमिन्तु नमवाशेषणयोगोनेति च तत्त तसमुदायः इदं न्यामी
सिद्धामवादकेन तः पूर्ववचने तथाहि पुत्रस्य प्रत्ययार्थं महपकार्यो भावरूपो चोपा
शेषणो न तव्यः यंत्रपः नैव कस्य विरुद्धमन्वपदं संभवेति मृदुस्मरणः पुरुष इत्यत्र
राजापथापत्रपतीत्यत्र यतीत्यत्र तसमुदायशक्तौ प्रविष्टो विशेषणी भूतस्य प्रविश
षणाऽन्वपः संभवति पदार्थः पदार्थेन पुन्यते न त्वेकदेशेनेति सर्वतंत्रसंस्तन
नुतामपदेकमन्वे सत्यापित दावकविभक्त्याऽभावात्प्रत्ययानभविष्यतीति चेत्
न विकपदेन तथात्वेपि पंचकंतामार्थ इति पदेनामेव कर्मणोऽभियानादिभक्त्य
नपेक्षणात् ननु योतकत्वेन विभक्तिरक्षिता चेत्तत्रानेकसंभवस्तत्रकारकवि
शेषधोतनार्थं विभक्तेरपेक्षणात् अत्रतकर्मवकारकं यथापि पदानि पचतीत्यत्र वि
क्तिन्निरेव कर्मस्य सृगोयावतीत्यत्र मृगकर्तृकं स्रगादृशानेककानर
कानरमस्ति प्रतो विभक्त्या द्रवादः तथाऽत्रापि एवंतर्हि उत्तरार्थे वा न्न इच्छायां
किंपुत्रं जानाति आत्मनः किं शत्रोऽपुत्रं मिच्छति कर्मणाः किंपुत्रस्येच्छति ईवा
स्ये इत्यनुवृत्तं समणा विपरिम्यते ये परे वार्त्तस्यै भवति न त्वनुवृत्त्या क्वचिन्मवति

पुत्रीयति गंगीयसि अशानमिच्छति । नृपविधानामपि पुत्रीयति उद
 कीयति उदकपयोपउदरेन शब्दोऽपि । नृपविधानामपि पुत्रीयति उद
 गात्कुचिदन्त्यत्राऽपि सट् अश्वस्यतिवडवादी । नृपविधानामपि पुत्रीयति उद
 घृतिमिदं डे. अकइत्यत्राऽप्येवाप्यऽभवतोऽप्युक्तं कचिदकसुदोऽपि सट् प्रयोगाभवति
 यद्वाहशब्दादिन्यतः सकमनुवृत्त्यादिवादावदुत्पत्ता इदमनुवृत्तनामः सः सको
 ऽदशदाधिकारमाश्रित्यसगाटटगमदेऽथवात्यानात् दध्यतिदीपस्यतिदीपस्यतिम
 धस्यतिमधुनि षःसः रतिविपरीतेतिदेशान्नमः चोटनुक्तसमुच्चयार्थः तेनुमातादये
 भोपोनकिमिच्छतिक्वचित्काम्यप्रत्ययोभवति पुत्रकाम्यतिगंगाकाम्यतिहःकाम्य
 तिकिंकासांतिपकाशीभावहूपेऽन्येवृतिर्व्यपेक्षायांनुवाक्यमिति व्यवस्थाप्य
 हयसिद्धोपाणिमीयेसूत्रेऽनुवृत्तेवेतिवार्थेपश्यपुत्रमिच्छतियटमितिप्रत्युदाहरणं ।
 द्विवियस्याप्यऽन्यस्याभावघातनाप वस्तुतस्तु वास्तुप्रत्युदाहरणमेकाशीभावा
 भावात् एकस्मिन्नात्रकर्मणिप्रत्ययः कर्मणोपतिशान्तिरभावेनाः कर्मकसंज्ञा
 ननुपुत्रीयतिः । नृपविधानामपि पुत्रीयति उद

सू.
टी.

४२

शिष्योपजीपनोप्युक्तैः कृतमप्येते किंवाः चारयवत ननु तां त्यर्षे सति इच्छागे स्यतीति वेत्ततां
र्षस्तानस्य शब्दः साः ॥ हेतुना न हि वक्तुं स्तात्यपेक्षा ज्ञाते गतशक्यं परबुद्धे रप्रत्यक्षः
त्वात् अथ प्रकरणादितात्पर्यज्ञानांगिकरणाननुयुक्तं आर्थदिमाश्रयबोधयकं
गीकर्तृमवितः किं तेन किंच शमो न्तमशुकादिवाक्ये व्यभिचारो न हि वक्तुं स्वता
त्यन्त्यर्षमस्ति तत्रैश्वरतात्यर्षया मिति च त्रवक्तुतात्यर्षमित्यस्य वैयर्थ्यप्रसंगात्
आवश्यकेन तेनैवेति त्राहात् किंचैश्वरतात्यर्षमयः ज्ञातं देवज्ञातं वा ताः ॥ यः तस्य
सर्वत्र साम्येन कुत्रास्ति वेति ज्ञातमशक्यत्वात् चैत्रस्य तात्यर्षज्ञाने सति मित्रस्याऽपि
बोधप्रसंगात् नान्यः अस्माकमश्वरतात्यर्षज्ञानाऽसंभवात् कार्येण तदनुसाम्य
तीति चेत् न परस्य एव यद्रसंगात् शाब्दबोधे सति तेस्य करणत्वप्रसङ्गः कार्यमिष्ट
होमि च शाब्दबोध इति किंचैश्वरानं गीकर्तृणां सांख्यमीमांसकादीनां शाब्दबोधेन स्या
त् तेषामीश्वरपदनास्ति तात्यर्षज्ञानं तद्वगोप्यस्ति मिति दिक् आचारः उपमानात् आ
चरस्य साचारः चरेभीवेद्यज्ञानं व्यवहृमिच्छन्मीयतेऽनेनैत्युपमानात् आऽसा
यनियुत्कर्मणा उपमानादावारेण ये परे वर्णास्ये ईश्वरस्य संज्ञाः इति वाक्ये रदिने

४२

५

वडयोः सज्जविशेषिदेवोः नुक्तसमुच्चयप्रज्ञापति अग्रस्यपमानाद्यः अग्रमिवाव
 तिपुत्रीपतिशिष्यमयाय्यायः हरीपतिवंप्रसूयादरूपतिचंद्रविरटिगमिप्रोसादीय
 निकृष्टाभिलः करीपतिप्रोसादेनृपः गंगानयनपल्लवमूर्तः अत्रमन्त्रः सिवेका
 डायः आद्येलोपश्लोपः नृन्यातलोपः कार्यः अनेप्येविरिति सायकामोभा
 वः सायः सायकसिंहं न सर्वत्रेति तस्योपः राजानमिवाचरति एवमपि अद्य
 भिलः पुत्रविषयकं यज्ञायवहारोवातः सदृशं शिष्याः भिष्यायं पदं निव्यवदारो
 वातदनुकूलकभिल्लायेयावर्तमानोवायारः कर्तृयोगो विभज्यते कर्तृरुपमा
 नान्नाम्नरतिवर्तते लोट नुक्तसमुच्चयार्थतेनाः नुक्तः क्लिप्तपः समुद्धीपते नमनः
 सिवंतविभक्तिप्रसंगात् कर्तृरुपसानान्नाम्नचारेः र्यक्लिप्तपः कृष्णश्वावरति
 कृष्णति अवादि कृष्णवकारपतश्चः लोपः कृष्णान् कवपतिविस्मयति अश्वा
 रतिचतिद्वित्वेपदोदीर्घः एवोऽग्रतः कश्वावरतिकतिवकचैतशां अग्रतिदि
 ताग्रं दत्तादपि लोपोडावाः देशोक्तः तन्मतेवकै मा लश्वावरतिमालानिसर्पः
 पंथाश्वावरतिपयोनिजमातस्यदीर्घः ननुनांशो वित्तं नोपधादीर्घमात्रस्यसौनि

शिष्योपजीपतेत्युक्तेः कृतमप्येते किंवाः चारपवते ननु तां त्यर्से सति रद्धान्ते तीतिवेत्तात्प
 र्यत्तानस्य शब्दोऽर्थः हेतुत्वात् न हि वक्तुं स्थात्यपेक्षा त्राले गतशक्यं परवुद्धेरप्रत्यक्षः
 त्वात् अथ प्रकृतादितात्पर्यत्तानांगिकरणेन नैव युक्तं आर्थादिना प्रामाद्वयोपक
 र्णीकर्तुमवितः किं तेन किंच शोभोन्मत्तमुकादिवाक्ये व्यभिचारो न हि वक्तुं स्वता
 त्पत्त्यर्थमस्ति न चेश्वरतात्पर्यया समिति च वक्तुं तात्पर्यमित्यस्यैवैयर्थ्यप्रसंगात्
 आवश्यकं केन तेनैवेति तर्कात् किंचेश्वरतात्पर्यमयः ज्ञानं देतुं ज्ञानं वाताः यः तस्य
 सर्वत्र साम्येन कुत्रासित्वेति ज्ञातमशक्यत्वात् चैत्रस्य तात्पर्यत्ताने सन्निभैत्रस्याऽपि
 बोधप्रसंगात् नान्यः अस्माकमाश्वरतात्पर्यं ज्ञाताः संभवात् कार्येण तदनुसाम्य
 तीति चेत् न परस्मैपदस्य संगतशब्दोऽर्थः सति तेनैव करणत्वात् यदः कार्येण तदनु
 ही भवशाब्दोऽर्थः इति किंचेश्वरानं गीकर्तृणां सांख्यमीमांसकादीनां शाब्दबोधेन स्या
 त तेषां मीश्वरपवनास्ति तात्पर्यत्तानं तद्वगमांस्तुमिति दिक् आचारः उपमानात् आ
 चरस्त्वसाचारः चरेभीवेद्यजज्ञानं व्यवहृमिच्छन् मीपतेः नेनेत्युपमानात् आः सा
 यनियुट् कर्मणा उपमात्वादावारेण ये परे वर्णास्पदे चैव सर्वसाः स्याः इति वाक्येनेति

वडयोः सनविशेसिडेवोः नुक्तसमुच्चप्रशनापति अग्रं सपुपमानाद्यः अंमिवाच
तिपुत्रीपतिशिष्यमपाय्यायः हरीपतिवंप्रनयाटनपुतिचंद्रविद्विगमिप्रोसादीप
निकुद्याभिल्लः करीपतिप्रोसाटेनृपः गंगानयपल्वलेमूर्खः अत्रमन्त्रः सिवेवा
डापः आघेलोपश्यापः नृहत्यानलोपः वार्यः अंतेय्येरिति सायकाभा
वः सायः नायकसिंहं न सर्ववेति तस्योपः राजानमिवाचरति एतेपतिअघे
भिल्लः पुत्रविषयकं यजाव्यवहारोवातः सदृशं शिष्याः भिष्यायं यज्ञनिव्यवहारो
वातदनुकूलकभिल्लायेयावर्तमानोवापारः कर्तृयोगोविभज्यते कर्तृरुपमा
नान्नामरतिवर्तते लोट नुक्तसमुच्चपार्थतेनाः नुक्तः क्षिप्रत्यपः समुद्धीपते नमनः
सिवंतविभक्तिप्रसंगात् कर्तृरुपसानान्नाम्वारेः र्थेक्षिप्रत्ययः कृस्मउवाचरति
कृस्मति अवादि कृस्मावकारपतश्चः लोपः कृस्म्यात् कवपतिविस्मयति अइवाच
रतिचतिद्वित्वेपदोदीर्घः एवोश्रो अतः कइवाचरतिकतिवकचकैतथाअनरतिदि
त्वाअंदतादपि लपोडावाः देप्रोउक्तः तन्मतेवके माजाउवाचरतिमालानिसर्पः
पंथाइवाचरतिपयोनिजमातस्यदीर्घः नत्तिनांशो वित्यननोपथादीर्घमात्रस्यसौनि

सू.
टी.

५३

यतत्ताकपपत्रदीर्घः त्वेवंप्रवर्तमानेदितत्सूत्रदीर्घः तिमद्वनियणादिषुतः प्रवर्तमा
नेकथं दीर्घनिर्देशेन केचित् तत्ताः त्वाम्भावाधिताश्च प्रवर्तते पाठतः ताः तेन वियोग
तेन दाः वापि प्रवर्तते तैतियोग्यतामविणनियमप्रवृत्तिमाद्रुत्तमतेपथेन निवृत्तन
तीत्यत्र तन्निममप्रवर्तनीवदीर्घः राजानति इदामति कौततिसंनृषेति आशीषतीत्या
दानपदकार्येनास्त्रोविधानात् कर्तः किंपुत्रपतिशिष्यं कर्मोपमानमिदं उपमाना
किंपुत्राचरति कृष्णतिज्ञाने व्यवहारसदृशः पुंडकनिष्ठो वर्तमानो ज्ञानव्यव
हारः मालानिष्ठो वर्तमान व्यवहारसदृशः सर्पनिष्ठो वर्तमानो व्यदहारः उपा
मानस्य कर्तुः यावत्थांतरभावेऽपि उपायेन कर्तुं सकर्तृकत्वात् कर्तृरित्ययः
यथा पूर्वसूत्रे उपमानस्य कर्मणो यावत्थांतरभावः मिउपमेयस्य कर्मणः सत्त्वा
त् कर्मणि अपि प्रत्ययादयोरपि आचारकिं पक्षे कर्तृत्वकर्मत्वे वाप्यवगालो
त्तीवहोडेभ्योः क्तिवन्तेभ्यः पेप्राप्ते आदनुदाहृत्यादितियोगविभागः द्वेभ्योः
दौ त्वन्ते कस्वरत्वादाः मृश्रवगल्भोऽन्ते क्तिवन्तेभ्योः अन्तुश्रवजगः ल्भोऽन्ते क्तिवन्ते
ल्भदोऽन्ते क्तिविशेषः ततः षड् उपमाना ल्भोऽन्ते क्तिवन्ते ॥

५३

चारेऽर्थेयडः हंसश्वावरणि हेसापतेपरुडाय हि संनिष्ठवाध हारमं हशोवकुलिहोयता
 सातोवावहारः अत्रहसेइतिचाः नृवृत्तवाक्यभेदेन व्याख्येयं हंसस्य लोपोपडि
 नस्य नित्यालोपः सस्य व्यवस्थितः जेजसेः सरसो नित्यमन्यसां विवक्तुं लान
 अन्यदस्य सतनलोपः राजायते वृत्रहायतपशीपते दंडीपते अत्रलोपे शतार्थः
 तस्याः नृपयादीर्चनेन नियमाभावात् आत्राः द्वीत्यवाक्यभेदेन व्याख्येयं भ
 वत्यर्थेनाम्नोयडः तस्मिंश्च नित्यलोपः योगविभागादिर्हसिद्धिरिति भवत्यर्थोच्य
 र्थविशिष्टोपायः अशश्चतभवति समनायते अत्रवात् सत्ताहेतौ प्रत्ययचिकीर्षि
 ते उपसर्गसमाकारे पूर्वपदं पृथक् कियते चुरादिषु संग्रामबुद्धे इति विशिष्टपाठा
 तत्तापकोत् अन्त्यथाग्रामयुद्धश्चेवाः पविष्यत अतोमतः पूर्वान्पूर्वोदृष्ट्वा
 मत्तापत्ता नाम्नश्चकृते समासक्यश्च समनापि सत्ते इति द्वित्वे च सिध्यति अत्रेव
 करणोत्तररुत्तादपकृष्यवाक्यभेदेन व्याख्येयं नाम्नोययडोस्तः करोत्यर्थं करो
 त्यर्थश्च द्विधा न्यादतरूपः एकः ततहात्तर्णीपरः कर्त्तव्यस्य सर्वथा त्वर्थे वाः चुरा
 तत्तासर्वथा त्वर्थः करोत्यर्थाः अपि भवंवरिवशुश्रूषाकरोति वरिवस्यति नमस्यति

श्री.

५४

देवान् अत्र न च धी न ह त्वा र्था यो वृत्तौ नमः शब्दमाऽनर्थकतात् अत्र ह त्वा र्थे यो
तत्प्रत्ययार्थेऽपि स र्जनत्वात् तपश्चरति शब्दकरोति शब्दपतेवैगपते कलदापते वा
षात ह मतिऽपि स पते क षाप क्रमते क षापते क षापते गहनापते रति वृत्तिविव
पेयापार्थापार्थे कर्तृसत्सदने इत्यर्थः सावेदपते सखायते दुःखपते सखेदुःख
वातभवतीत्यर्थः वृत्त्यानुसारादतिप्रसंगो नोद्भाव्यः निर्दिष्टकरणसामाना।
जिः प्रत्ययो भवति द्विविधे करोत्यर्थे स च डित् यदि डित् संज्ञा विधीयते डि।
ति डो रत्यादावस्यैव ग्रहणं स्यात् कृत्रिमत्वात् इत्यस्य तस्य त्रग्रहणं न स्यादे
कृत्रिमत्वादतोऽतिदेशोऽप्यपरत्र प्रयुज्यमानः परं शाब्दे विनाऽपि धर्तिवत्यर्थग
मपतिश्च डित् डित्यादडिहटिनिगम्यते पद्यार्थिडिडिनि सामान्यशाब्दस्यार्थाः
पि वृत्त्यानुसाराद्वाख्यानाद्विशेषपरोवाच्यः यद्वाडिडिति वचनस्य सामान्यार्था
द्विशेषपरः अन्यथा निडकराण इत्येवाऽऽप्यत न चैव मुतरयो रपि डिडिनि
होय इति वाच्यं पातोऽजिः प्रेरणा इति रवोभावात् सपरितत्वात् न वेव जेति।
त्यादावस्यैव ग्रहणं स्यादेकानुवर्त्यतात्पर्यात् इति वाच्यं तत्तदर्थकं न ह्येति पाते

५४

भाषाया अनित्यत्वात्तज्ज्वशमः शिपता किंशभाषायास्यानेऽमनियत्वात्तज्ज
 नचयकस्यैवग्रहणं भविष्यति नतसादेः किंशितेमाः तज्जापयतिनेनस्तदावित्यत्र
 तत्ततोर्ग्रहणं भवति यथा तथानेरित्यादौ निशेग्रहणं भविष्यति नतसादेः स्वसे
 हवदित्यर्थः तेनेष्ट्यक्कार्यं टहं संभावितं चेतन्नामो जावतिदिप्रपतेदिलोपिः ३
 ह्येयद्यायदिहः एवं पटमाचष्टेपटयतिहृदौ सत्यापूर्वेवाटिलोपः अपीपट
 दपपटद्वावित्तमद्वतलोपोयथा स्वविणामाचष्टेसजयति अग्रिमतमग्रय
 निदंरुवंतेदंयतिगुरुमाचष्टेगस्यतियुवानमत्येवाप्रवयतिकनयतिचल्ययति
 अतिकंवाटं चानेदयतिप्रियस्थिरंस्फिरं प्रापयतिस्थापयतिस्फाययतिअत्रजिर्दि
 दितियोः विभज्यमायेद्यादपिनामो जिर्विधेयः माणवकं मुंडं करोतिमुंडयतिमुं
 दंमिश्रं करोतिकाष्टं श्रद्धां करोतिश्रद्धाणयतिप्रयोभोक्तं ब्रजेकरोतिब्रजयतिश्रु
 द्रादन्नमः त्रयोक्तं ब्रजयति अनयोर्योगोर्नाम्नः अत्ययविधिः तेषपराकार्यनस
 नृरिवाचरेणिसजयतेमुरुत्वत्यतेदाच्यतेसजयतिप्रवतीतिपततमाचष्टेपत्यति
 नकारउभययदार्थेदृष्टार्थश्चतनुहृदोचरितार्थः कथंयातोहेतरिति मैवंउच्चारण

सू.
टी.

४५

सामर्थ्यात् हे डिमात्रार्थत्वेनाकारित्येवपदेन तेनोपरितिसूत्रं कर्तव्यं भवति अत्राऽदादिलिङ्गि
न्यनुवकाभेदेऽप्याख्ययम ताम्रोऽवपवस्यकृत्ययस्यलफमौकसवयमाचष्टे निप्रत्यये
मित्यः प्रत्यय पुलक अकृत्युहेति निमित्तापायेति निमित्तापायेति न्यायेत वावधादि
प्राः भावः ह्रस्वति पूर्वपदं पृथक् क्रियते संग्रामय ह्रस्वति सामान्यापेक्षया पकात्ततस्य चंद
त्यर्थं कर्मत्वात्ततो द्वितीया ह्रस्वोचदिति च दादेशः कंसंवातपतिपवंबलिवंयं राजागम
नंताचष्टे बलिवंययति राजानमागमयति यद्वा अव्यविकल्पायेन नाम्नो विग्रहपव
ह्रस्वादेयीतोऽप्रेरणे विप्रत्यय इति बक्ष्यते यातोप्रेरणो यातो रितियो गोविभजनीयः यकच
तर्धित्यतेयगित्यनुवर्तते यातोयंगित्वाख्येयं सचकं द्रादिभ्यपवलसीतसारान् कं
द्वादसोदिविधाः यातदोनामालिच कंडून्गावविचषदिण ताम्रोऽवियदपवकंडू
दरोतिप्रेरणो करण इत्यनुवर्तते क्रियाविषयिकेप्रेरणो वाचोयातो निप्रमयः स्यात्प्रेर-
णोवा नेकविधं भृत्वादेर्निष्कृष्टस्य प्रवर्तताप्रेरणोऽज्ञाता गुर्वादेरागथस्य प्रवर्तताऽप्रेरणो
प्रार्थनायस्यानुमतिमतेरेणाऽर्थो वर्तते तस्यार्थेऽप्यनुमत्याप्रेराणां संवेद्यादिलिङ्गमस्ता
पर्यटकं पिवेत न्नरितरसाद्युपदेष्टुं व्यपकृत्यः पुनः केन चिज्ज्ञासिते प्रत्यायमाने

४५

निरुणादि निरुद्धश्च दत्तेत अनिरुद्धकलापिताः प्रकरोमोऽन्ये प्रहेतवः प्रकृत्यैव तौ
 रस्यवासान्नादिप्रदस्याः पनुकलाचरताः प्रकृत्यैव सर्वथाय विप्रोषः प्रकरोतागम्याः स
 र्वत्रानुगतं प्रेरणमात्रेणार्थः ननु प्रेरणोऽतिशयताविशेषणमस्ति प्रेरणवर्तकताद्वा
 तोजिरिति अथपचतिपावेयतीत्युक्तेत्यर्थमर्थान्तरंगम्यतेततकथंभयंस्वादिह
 दिकः पचेरर्थः याः सौतंउलानां विक्रितिः अधिप्रयणादीनां तत्तार्थ्यातदेव
 देनचपचार्थतायोदिपातार्थमुदकेमाः हरति धिप्रयणार्थं च काष्ठाः नग्राहरतिशी
 तवापतेतमग्निं समिद्धेयेष्टवतंउलात प्रदालयति नासोपवतीत्युच्यतेततकस्यदतो
 विक्रितिं प्रतिमायनताः प्रतिमायंनभावाततदवच्छेदभावाच्च अतस्मादर्थ्यादेर्वा
 धिप्रवणादीनां पच्यर्थतातद्वत् प्रेरकवापारोः पितादर्थ्यादेवपेयादिवाचोभवि।
 अतिजिप्रत्ययस्योक्तकः तथाचयाः पेकातेतस्मीमासीतोभक्तवीजवलीवर्धः अति
 विथतेसउच्यतेपंचमिर्दलैः कृषतीति तदेवद्योतकं पक्षोः पिसंभवति तुच्यंथाप्रकृत्यः
 मिहितेनिर्मंदति एवमुक्तप्रेषितादिशब्दाः मिहितः पिप्सात् उक्तः करोतिप्रेषितः क
 रोति प्रेरणविशेषणार्थताकरोत्यर्थसंबन्धेणार्थपक्षोक्तकार्यत्वात् जेवउमावःतिवाच

सू.
टी.
४६

उक्तार्थत्वापेक्षयापारघोततार्थोति प्रयुज्यतेतस्यसंशेतेवद्योतितत्वात् ॥ इति हि पाचयत्पदं
चैत्रोमैत्रेणद्वयोः कर्त्तुं प्रत्ययतीः मिथानप्रतीतिपाचयत्तश्चैत्रोमैत्रेति प्रत्ययार्थयक्षेत्प्रका
त्यर्थोयसर्जनस्यन्यर्थस्यापायात्तस्यैवकर्त्तरिप्रत्ययः न दोषात्रयोतकतायत्तोयासः किंच
अत्रपच्यतिरेकाभ्याशयार्थाः वसायः नचपचतिपठतिगच्छतीत्यादावतरगाणान्निक्विदीप
प्रयोजकव्यापारोऽवसीयताउत्पन्नैवजैप्रतीयते अतस्तदर्थत्वमेवयुक्तं किंचपवेचसति
आण्देरणः पत्यार्येद्योत्पद्यवस्यात् पचभिर्हलैः कृषतीत्यत्रत्वः नेकार्पात्ताडातनांकृषि
रेवप्रतिविधानेऽपि वर्ततेइतियुक्तं नयुतस्तदर्शनेन सर्वत्रप्रकृत्यर्थत्वमन्वयपक्षेभे
दिकाविभिन्नादेवदमस्ययत्तदन्नस्यकाष्ठानामिति कृद्योगलक्षणमिष्टीनप्राप्तो
तिअप्रधानत्वात् मैव तृतीयावद्भवमिष्यतिपाचयत्तोदनेदेवदतः भयुजद्वेनति
प्रयोज्यकर्त्तव्यप्रधानोऽपि तृतीयाभवतिक्वचित्तुमिद्धावासयंयिकारोयोऽत्रव
ध्यापयतिइतिजिर्नस्यात्प्रवर्ततस्यचेतनयमिहादितिचेत तस्याः पितृत्वंभूतनाऽ
वश्यंसंपववासंप्रयोजयति आहोमुच्यतेति योपेतस्सीमाः सीतसमर्थपाच
रतिमोऽपिवासंप्रयुक्ते भिदाप्र

ति नयाकारीयोऽभिनिर्वाः यकोतेसफित्तोऽतीतमेवयतगिरिपिनेऽश्वमःपनयतश
 आपतेः नकुलोभवति तत्रयथाः नृपेतिः शोः नृपद इत्येतेसनिर्भवति नयात्रापिभा
 विष्यति यद्यनुमगदिषप्रयोज्यव्यापारोपदेशेन प्रवृत्तिः इह तततथाः प्याः नृपत्याचर
 णमेवप्रयोजकव्यापारेतेतोः प्यारोप्यते अथकश्चित्कंविदाहृष्टमाभवात् नृपुक्तो
 माभवानितितत्रपुण्याप्रयोज्यः तस्यैवैकः प्रयोजकः तद्यापारेप्राप्तिपक्षविषय
 ताचतेस्तत्रादिपर्यायप्रसंगः उच्यते प्रयोज्यप्रवृत्त्युपहितप्रयुक्तिर्ज्यः केवलातत
 वाद्यर्थः अततदुक्तं द्रव्यमात्रस्यतप्रेषेष्टच्छादेलाद्विधीयतेसकियस्ययराप्रेषः तदांस
 विषयोणावइतिवासुदेवेनकंसेधातयनिकायिकश्चिन्नकरोवेत्प्रयोजकशंजिः उच्यते
 येकंसाद्यनकारिणोनदानोयात्मानोपायायाः तेकंसानुकारिणानतंसामांजिकैः
 कंसवृद्धागृहीतंतादृशेनैववासुदेवेनधातयंतिपेपिचित्रेव्याचक्षतेइयंशयुराश्रये
 प्रामादः अयंकंसः अयंभगवान्वासुदेवः प्रविष्टः एताः कंसः अयमाकुष्टंतितेपि
 चित्रगतंकंसंतादृशेनैववासुदेवेनधातयंतिचित्रेपिहितवृद्धिश्चपश्यतंयतेनचित्र
 लेखकायाताः येषिग्रथंवाचयतः कंसवयमाचक्षतेकायिकाः नामतेपुन्यहत्या
 विनाशात्सादीनवर्णामानाः श्रोतृणांबुद्धिस्थाः प्रत्यक्षवद्भवन्तिचित्तमपिचते।

सू.
टी.

४०

घातदात्मकमिवभवति ३ तथ्यवतातापक्षमाश्रिताभवेनिकेचित्संभक्त्याः केचिद्वा
सर्वेवभक्तावर्गाः न्यत्येवल्ऽपिपुष्पांत केचिद्रक्तमुखाः केचिकालमुखाः
त्रैकाल्यमपिल्लोकेलक्षतेकथायासाध्यमानायां हि वक्ता रो भवेति गच्छदन्त्येकं
सः गच्छद्यनिष्पत्तेकिं गतेनहतः कंसः तदेवकाष्ठिकोऽपिबुद्धिः स्थं कंसं बुद्धिः
स्येनवासदेवेनयातयति श्रोताः पिशाचोपहितरुपाश्च दृडे विषयतां गतात्यन्तमिव के
सादीन साधनत्वेन मन्पते एवं वलिवेययति राजानमागमयति श्रुत्वा दावपिद्रष्टुं चुरा
देः चुरः आदिर्यस्येति तद्गणसंविज्ञातो बह्वब्रीहिः अनुद्धतावयवभेदसमुदायस्याः
न्यपदार्थज्ञेनाः अयणादेकवचने चुरादेर्धातोर्जिः प्रत्ययः चोरयति चोरयति च
गदौया निस्तेभ्यस्तु वचनसामर्थ्यात् जिः हलित्वाः तिक्रामति वस्तयति सथातः
अंत्राः नंतरोऽपि तपराज्जपते मयद्गणवैपर्थ्यप्रसंगात् आनेतयोश्च नहः नृव
तिसंभवात् ज्ञापिव्यवहितस्तितादि आदिप्रदिविधायप्रकरणेन विवेकात् अ
तोयडादिरेव पराज्जपते यडा विना च प्रत्ययद्गणपरिभाषायां ते दत्तं ज्ञेतेषां
केवलानां संज्ञाप्रयोजनाभावाद्वा ते अपते श्रुत्यादि प्रागुदाहृतयत्तु संज्ञायेता
यातवडतिस्त्वेन नुमयत्तरितिकर्तयुते न छवेच संज्ञादपरामृश्येते सर्वानि

४७

CC-0 Shri Krishna Museum. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

सू.
टी.

४८

किंयासामान्य आदिर्वाचकः शब्दोपात्तसंज्ञः एवं सत्याः स्याः वयेत्यादावयमशेषो हि सक
नानेत्यादावयमेव भूवच भूवेत्त्यादावात्प्राप्ताते चऽतिप्रसंगस्तद्धारणार्थं भादिरा
त्यावर्त्य भूरादिर्यस्येति बहुव्रीहिव्याख्यः आह स्वदोचभादिस्तिपाठ एव भा
तमन्यथा भवत्येव वाऽवक्ष्यद आदिशब्दश्च व्यवस्थापानेन भूरादाचारभ्योप
दितास्तेत्यास्याः तेन क्रियावाचित्वे सति भादिगणपठितत्वेनास्योपात्तनां तस्य
तरिति वचनाद्वा तत्त्वसौत्रास्तगोपास्याः यद्वा स्तं भादीनां मन्त्रिकरणेणाथा
तत्त्वं ज्ञाप्यते न हि स्तमिनाः स्तमित्वेदविकल्पार्थत्वाच्च योर्भवति या तत्राभावे क्व
नास्ति पदसंज्ञ इत्यनुवर्त्य सप्रसिद्धो यो भादिः पदितोपलक्षितार्थविशेषः स या त्वसं
ज्ञ इत्यर्थः यद्वा प्रापधादाजयातादिषु नातिप्रसंगः भूयथ स्पृहादयः क्रियावाचिकाः प
ठितास्तन्मभ्यपजितापावादयोऽपि क्रियावादयोऽपि क्रियावाचका एव सन्तीति मुचि
तानद्रव्यविकल्पाचकाः यद्वा याशब्दस्य च यात्तसंज्ञानलक्षणिकत्वात् यदः स्या
दौत्पदाद्यने अपि च पेति सिद्धं लाक्षाणां कस्याऽपि ग्रहणोपनिषेध इति वा यस्यात्
वाशब्दस्य यात्तत्वे किं स्याद्विकल्पार्थं गेयं यदा विवचातीति रूपस्य इति चेन्न श्रव

४८

यादिभक्तितुल्यमिति वादे लोकाः संभवात् इत्येवं च भक्तिवद्वेषाणां प्रसङ्गः स्यात् अनेन च न्याशा-
 सिषः स्यादेवाः वक्ष्यते सर्वादिरपि दितं स्पृष्टव्यं स्यात् सत्तायां भोक्तिः उभयं भेदः स्यादादि।
 ति प्रादेः कारस्य चारणमर्थतादौ तविवलितत्वात् रूपसामान्याः भावात् किंचिद्वदि-
 मथ्ये पाठः सामान्यान्त उभयकाचित्यादिरूपसिद्धाश्चोदिपाठः यातुते सति सनसि-
 क्षेत् घोदिवाविदि सर्गवाचिकस्य यातुते अत्रुदितत्वात् गणेत्रादित स्पयादा-
 ततदनुबन्धकग्रहणेताः तदः लुबन्धकस्येति न्यायात् कुंडलितं चैव मानयेत्यादौ
 अकुंडलितं ग्रानयुताः दर्शनाच्चानपारीत्याः त्वत्रापिः तिप्रसंगः परिहार्ययत्न-
 यातरिति पूर्वाचार्यसंज्ञाग्रहणत्वं संज्ञादपि तेष्वाक्रियावाचकाश्च सन्ते इति नातिप्र-
 संगः इति तत्र इत्येव हि सूत्रस्य वेदेष्यापात्तात् प्रथमेत्यादिवत्ते न तैस्तैव व्यवहार-
 संभावात् अत्र कश्चिदहं यातुक्रियावाची न प्रत्यय इत्यत्र किं प्रमाणमिति उच्यते भाग-
 वतः पाणिनेर्वचनं भूवादय इति हि तदर्थः यदित् गणपदि त्वत्वं मत्वं विवक्षितं सभ-
 विष्यत् तदा भवादय इत्येवाः वक्ष्यते भूवावाच्यं वदेति भर्षावाचादयः संज्ञाः इति
 कात्यायनवचनं मयि मानं क्रियावाचकाभावे इति न्यायः समानशब्दानां ध्वनिष-

ॐ

५५

यइतिहिनागनाथवचनमपिमानं अक्रियावचनेऽतिप्रसंगवारणार्थं हिततया सु
 वचनमपिभावः अपानमाख्यातं सत्प्रधानातिनामतीतिभावः क्रियाआख्यातं भीतिः अ
 विद्येतेफलभावेनेत्यनेनेतिव्युत्पत्तेः तनुप्रसिद्धं प्रत्ययमाख्यातशब्दः पूर्णविदायेवैक
 यंवाख्यायतेइतिचेत् शृणुसत्प्रधानातिनामातीति साहचर्यात् अन्यथासुप्रश्ने
 वावदत्त अतः प्रकृतिसाहचर्याद्वातरेवष्टयतेनतप्रत्ययइतितद्यापटजातानामाः
 व्यातोयसर्गाइतितेनैवोक्तं अत्रापिप्रकृतिसाहचर्याद्वातरेवाख्यातशब्देनष्टीतस
 वितः साध्यतेनाक्रियातत्रयात्तूरूपतिवंधनासिद्धरूपस्यास्यजादिनिबंधनंइतिह
 रिणापुक्तं पातवाच्यायाः साध्यतेपीदवचनं मानमितिदिककाशुतः क्रियाउच्यते
 करोत्यर्थभूताउत्पादनाऽपरपर्यायाउत्पनुक्तलयापारमतानरूपाभावनेवकि
 यातयाहि अभवत्तो गगनादेरक्रियमाणतयाभवतश्चवटादेः क्रियमाणतया
 भवतार्थकर्तृः करोतिकर्मत्वतश्चावकरोत्यर्थकर्तृभवित्प्रयोजकतयाभवते
 कृत्यत्यर्थाप्रयोजकव्यापारेजिरुत्यर्थमातः करोत्यर्थमवलंबनं उक्तंचकरोतिः
 क्रियमाणतत्तकश्चित्कर्मणाचिताभवत्यर्थस्यकर्तृचंचकरोतिः कर्ममायतेकरो

५५